WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK
WEEKBLAD

No. 7 17 FEBRUARI 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

IK vind het heel erg jammer, maar het kan nu eenmaal niet andere.... Ik moet jullie vragen, geen namen en adressen meer op te geven van zieke kinderen. Op het ogenblik heb ik zo'n enorm lange lijst, dat er zeker een half jaar lang echt niets meer bij kan. Tegen de tijd dat onze zieke vrienden en vriendinnen anders op het ziekenlijstje komen, zijn ze misschien al lang thuis en beter! Laten we zo afspreken: Voorlopig krijg ik geen namen en adressen meer op van zieke kinderen, óók niet als ze heel erg ziek of heel lang ziek zijn. Als het weer wèl kan, zal ik het jullie hier schrijven. Goed?

Dit betekent natuurlijk niet dat er nu ook geen kaarten gestuurd moeten worden aan de jongens en meisjes die op het ziekenlijstje komen, dat eens in de veertien dagen in onze Donald Duck staat! Een tijdje geleden kreeg ik hierover een brief, waaruit ik jullie een stukje wil voorlezen.

„Met twaalf jongens en drie meisjes," zo schrijft Arie Brouwer, „hebben we een clubje opgericht. We knappen allerlei kiusjes op bij de mensen en daar krijgen we dan wat geld voor. Een gedeelte daarvan sturen we naar een tehuis voor epastische kinderen en van de rest kopen we kaarten en filmsterfoto's. Zo kunnen wa aan elke jongen en aan elk meisje dat op het ziekenlijstje komt, een kaart of foto sturen!"

Ik vind dit fantastisch. Ik heb het ook niet zomaar in ons Vrolijk Weekblad gezet, nee, ik boop eigenlijk dat er nu meer van deze clubjes gaan komen. Misschien kost het je één vrije middag in de veertien dagen, waarop je dan met z'n allen wat karweitjes doet. Dat hebben jullie toch wel voor onze zieke vriendjes an vriendinnetjes over, hè?

OOM DONALD

PRIJZEN

Beste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23.50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17.50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

ELLY AARTSEN, BORCULO. Ik vond het leuk dat je me za'n enarm longe brief geschreven hebt, Elly! Maar je had me ook een bael te vertellen, hè? Hoe gaat het er mee? Is iedereen thuis nu weer beter?

CHRIS LINDELAUF, BRUNSSUM. Je hebt je zin gehad! Twee weken geleden heeft er een fijn verhaal van Guus Geluk in ons Vrolijk Weekblad gestaan, met Willie Wortel. Jij was toen nog niet aan de beurt om in de Brievenbus te komen. De kinderen WOLLRABE, HEERLEN. Heerlijk vind ik het om een geweldige dikke envelop te krijgen, waar dan allemaal briefjes uitrollen. Als er weer 'ns zo een komt, go ik er echt voor zitten! Hartelijk bedankt, jongens!

INA MAES, ZWANENBURG. Natuurlijk heb ik voor zo'n trouwe vriendin als jij ook een plaatsje in de Brievenbus! Je moet de heel speciale groeten hebben van Mickey, Puk en Max!

EVERT POL, VREESWIJK. Alle jongens en meisjes, die ans Vrolijk Weekblad lezen, zijn lid van één grote Donald Duck-club, waarin ook jij van harte welkom bent! Hoe bevalt het je op een schip? Als jullie 'ns iets leuks weten, iets grappigs hebben meegemaakt of zomaar een brief willen schrijven, go don gerust je gang! Mijn adres is: Donald Duck, Postbus 792, Amsterdam, en voor de jongens en meisjes die in België wonen: Donald Duck, Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant je noom en adres. Dag!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 7

VAN boven naar beneden invullen (alle woorden eindigen op een N): 1. hijswerktuig voor zware lasten; 2. een gat maken; 3. hoog bouwwerk; 4. tegenovergestelde van groot; 5. twee feestdagen in het voorjaar; 8. maalwerktuig; 7. vervoermiddel op rails; 8. wordt gebruikt bij het bouwen van huizen. Heb je de juiste woorden ingevuld, dan vormen de letters in de rij roadgekleurde bokjes, van linke naar rechts gelezen, de naam van een winters vervoermiddel. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 22 febr., als je in Nederland woont naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Zet duidelijk je naam en adres op de kaart an vermeld in de linkerbovanhoek „Oplosing 7". Veel succes!

ONS ZIEKENLIJSTJE

JOUKJE KEIZER is 7 jaor. Zij ligt al een hele tijd in het ziekenhuis. Haar adres is: Wilhelmina Ziekenhuis, Kinderpaviljoen Zaal I, Assen.

Henk Hengeveld is 8 jaar. Hij moet nog lang thuis rusten. Zijn adres is: Giebinkslat 2, de Heurne, Dinxperlo.

Virginie Neutelings is pas 4 jaar en dol op kaarten met dieren. Zij moet nag een tijd op bed blijven. Haar adres is: D. v. d. Cammenweg 11, Heesch (bij Oss).

Roy de Pruyssenaere de la Waestijne is 11 jaar. Hij ligt al meer dan een half jaar op bed. Zijn adres is: Sanatorium Harnerheide, Lidwina Paviljoen, Horn (L.). Roy spaart postzegels an kaarten met foto's van filmsterren.

OPLETTEN ALLEMAAL!

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag no. 52.

1e prijs: Hane Scholtz, Waubach.

2e prijs: J. de Lange, **Scheerwolde past Blakzijl.**

3e t/m 12e prijs: S. Witziers, **Badhoevedorp;** Dirk Sijbesma, **Sexbierum;** M. IJpelaar, **L. op Zand;** H. Obbink, **Den Haag;** M. Gouw, **Arnhem;** J. Visser, **Schiermannikoog;** C. v. Loon, **Dordrecht;** Joost Wiggelendam, **Raarmond;** Paula Reijeree, **Doorn;** D. Borneman, **Schooneheek.**

13e t/m 22e prijs: S. Bedaux, **Tilhur;** K. Bogerd, **A'dam-W-II;** J. v. Cleemput, **Mariakerke (Blg.);** H. v. d. Piuym, **Amersfoort;** S. Dobber, **Helloo;** P. Nelemans, **R'dam;** H. d. Haan, **Graningen;** B. v. d. Veen; **Heerde;** E. Walvaart, **Berkel;** T. Outermans, **Gaes.**

Opl. no. 5 luidt: **Ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is.**

OOM DAGOBERT

Walt Disney

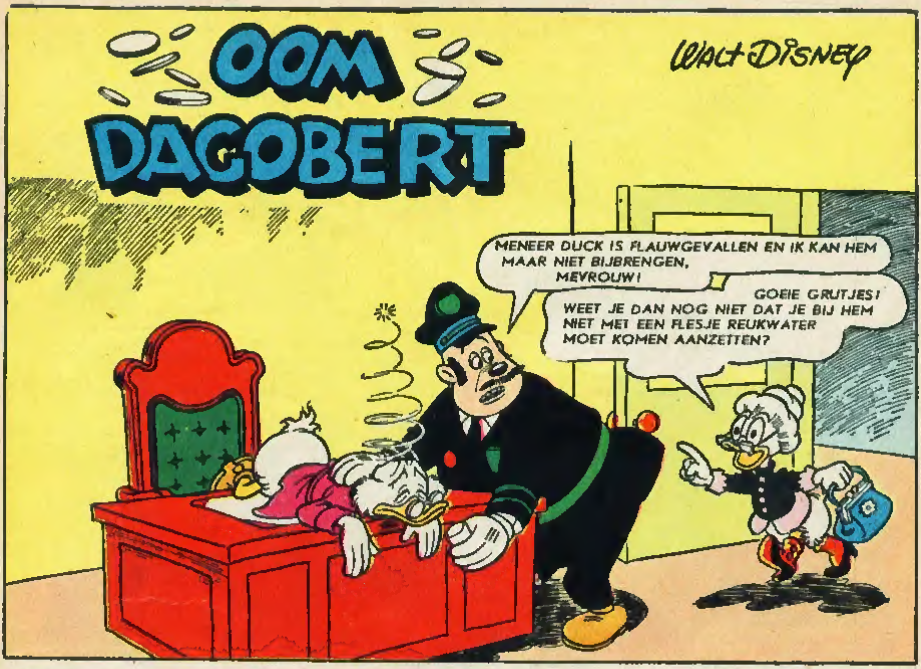

NEE, WANT DAN HAD IK DAT ALLANG GEVONDEN! IK HEB DIT PAKHUIS ZO LATEN ROUWEN, DAT ER EENVOUDIG GEEN GELD UIT KAN VERDWIJNEN... EN TOCH GEBEURT HET!
LIEVE HELP!
DAGOBERT DUCK

DAT IS NIET ZO REST, DAGOBERT... MAAR WEET JE HET WEL ZEKER? IK BEDOEL... JE TELT TOCH NIET ELKE DAG OPNIEUW AL JE GELD?
NEE, DAT KAN INDERDAAD NIET, OMA.

MAAR WILLIE WORTEL HEEFT EEN GELDMETER VOOR ME UITGEVONDEN. HET IS EEN HEEL GEVOELIG, ELEKTRONISCH APPARAAT, DAT AUTOMATISCH AANGEEFT, HOEVEEL GELD IK IN M'N PAKHUIS HEB, BEGRIJPT U!
TEGEN DE UITVINDINGEN VAN WILLIE IS NIETS TEGEN IN TE BRENGEN!

IK HEB HET NU WEL GEHOORD, JOUW GELDMOEILIJKHEDEN ZIJN GROTER DAN DIE VAN MIJ! IK GA MAAR 'NS. DA-AG!
JA, TOT ZIENS HOOR, OMA!

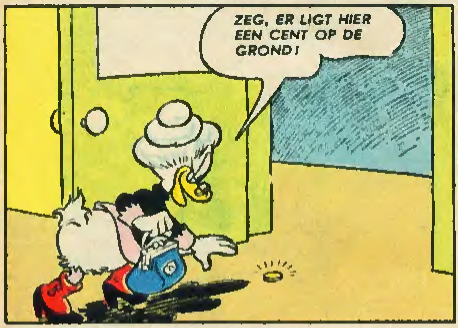
ZEG, ER LIGT HIER EEN CENT OP DE GROND!

WAT?!!

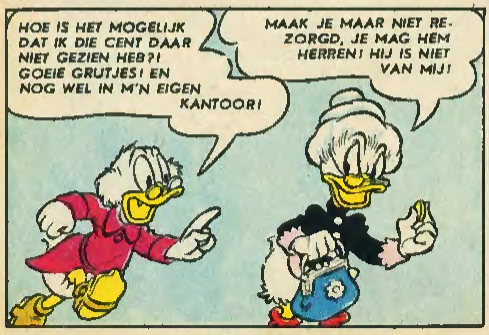
HOE IS HET MOGELIJK DAT IK DIE CENT DAAR NIET GEZIEN HEB?! GOEIE GRUTJES! EN NOG WEL IN M'N EIGEN KANTOOR!
MAAK JE MAAR NIET REZORGD, JE MAG HEM HERREN! HIJ IS NIET VAN MIJ!

ONZIN, OMA, HOUDT U HEM GERUST MAAR! IK WILDE ER ALLEEN MAAR MEE ZEGGEN DAT... IEMAND DIE BETERE OGEN HEEFT DAN IK... DIE ZOU ER MISSCHIEN ACHTER KUNNEN KOMEN WAAR AL DAT GELD BLIJFT, DAT HIER SPOORLOOS VERDWIJNT!
HMMM!

LUISTER 'NS EVEN, ALS IK JOU NELP, WIL JIJ DAARNA DAN MIJ HELPEN?
JA... ALS DAT NELPEN VAN U TENMINSTE SUCCES HEEFT!
DAN ZAL IK BEGINNEN MET EEN KIJKJE TE NEMEN IN JOUW PAK-HUIS
DAGOBERT DUCK
KOMT U MAAR MEE!
BONK!
BENG!
KRAK!
LIEVE NELP!
WOBBELAAR! WAT DOE JE NOU? JE LIEP RECHT DE BEZEM-KAST IN!
EN... J-JA, DAT NEB IK GE-MERKT, MENEER!
ZEG, NET IS TIJD VOOR DE KRUIWAGEN-BRIGADE! ZORG DAT JE ER BIJ BENT!
JA NOU, ME-NEER!
DE... DE KRUIWAGEN-BRIGADE?
JA, DAT MOET U TOCH OOK 'NS ZIEN, OMA! DIE IS ELKE DAG OM PRECIES KWART VOOR ELF!
'S OCHTENDS OM NEGEN UUR STUUR IK M'N GEPANTSERDE WAGENS ER OP UIT OM NET GELD OP TE NALEN, DAT AL M'N ZAKEN NIER IN DUCKSTAD DE VORIGE DAG VOOR ME NEBBEN VERDIEND. OM KWART VOOR ELF ZIJN ZE TERUG EN MOETEN ZE UITGELADEN WORDEN!
DAGOBERT DUCK
SJONGEJONGE, DUS JIJ HAALT ELKE DAG DE OOGST BINNEN, DAGOBERT?

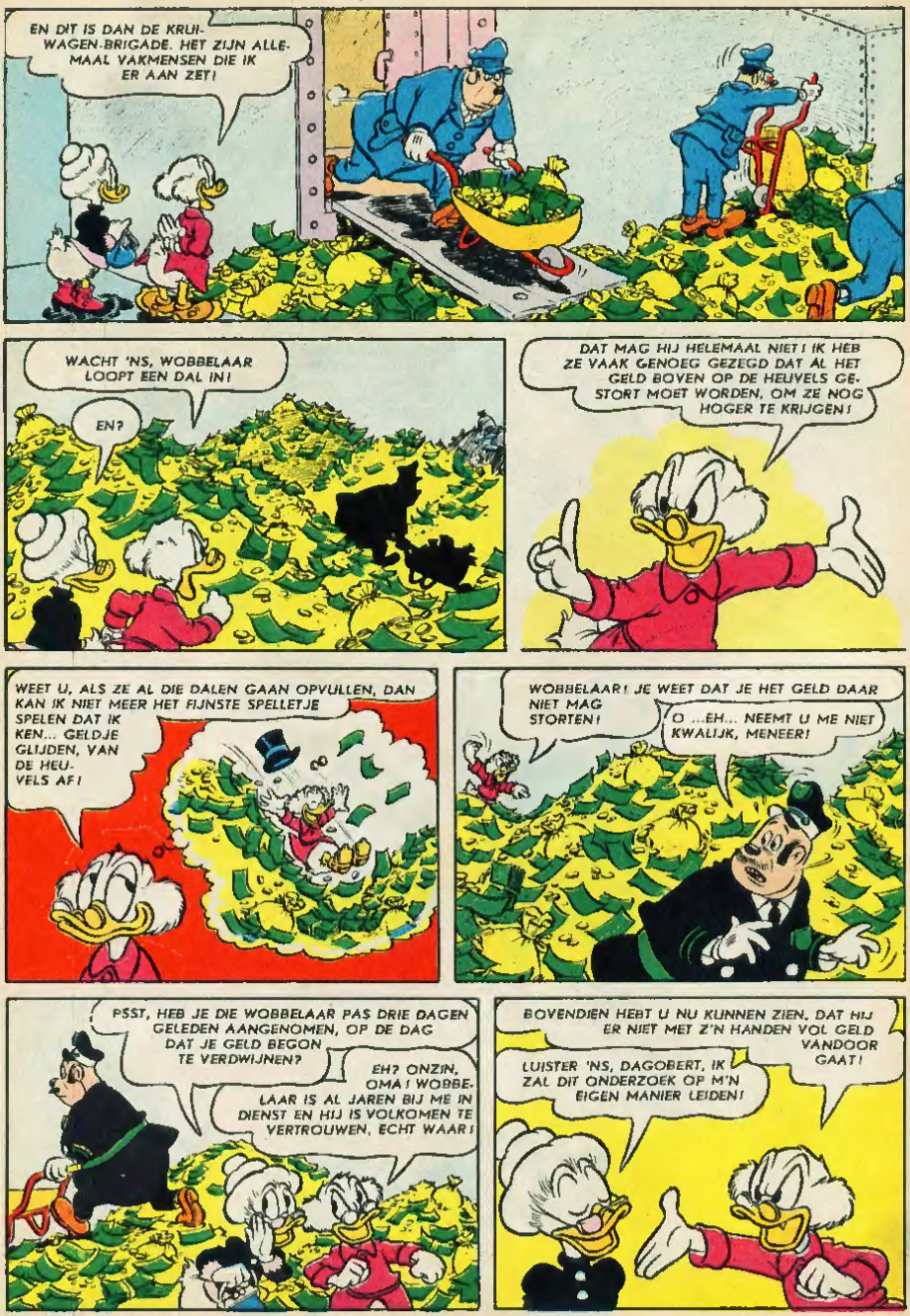
EN DIT IS DAN DE KRUIWAGEN-BRIGADE. HET ZIJN ALLEMAAL VAKMENSEN DIE IK ER AAN ZET!
WACHT 'NS, WOBBELAAR LOOPT EEN DAL IN!
EN?
DAT MAG HIJ HELEMAAL NIET! IK HEB ZE VAAK GENOEG GEZEGD DAT AL HET GELD BOVEN OP DE HEUVELS GESTORT MOET WORDEN, OM ZE NOG HOGER TE KRIJGEN!
WEET U, ALS ZE AL DIE DALEN GAAN OPVULLEN, DAN KAN IK NIET MEER HET FIJNSTE SPELLETJE SPELEN DAT IK KEN... GELDJE GLIJDEN, VAN DE HEUVELS AF!
WOBBELAAR! JE WEET DAT JE HET GELD DAAR NIET MAG STORTEN!
O ...EH... NEEMT U ME NIET KWALIJK, MENEER!
PSST, HEB JE DIE WOBBELAAR PAS DRIE DAGEN GELEDEN AANGENOMEN, OP DE DAG DAT JE GELD BEGON TE VERDWIJNEN?
EH? ONZIN, OMA! WOBBELAAR IS AL JAREN BIJ ME IN DIENST EN HIJ IS VOLKOMEN TE VERTROUWEN, ECHT WAAR!
BOVENDIEN HEBT U NU KUNNEN ZIEN, DAT HIJ ER NIET MET Z'N HANDEN VOL GELD VANDOOR GAAT!
LUISTER 'NS, DAGOBERT, IK ZAL DIT ONDERZOEK OP M'N EIGEN MANIER LEIDEN!

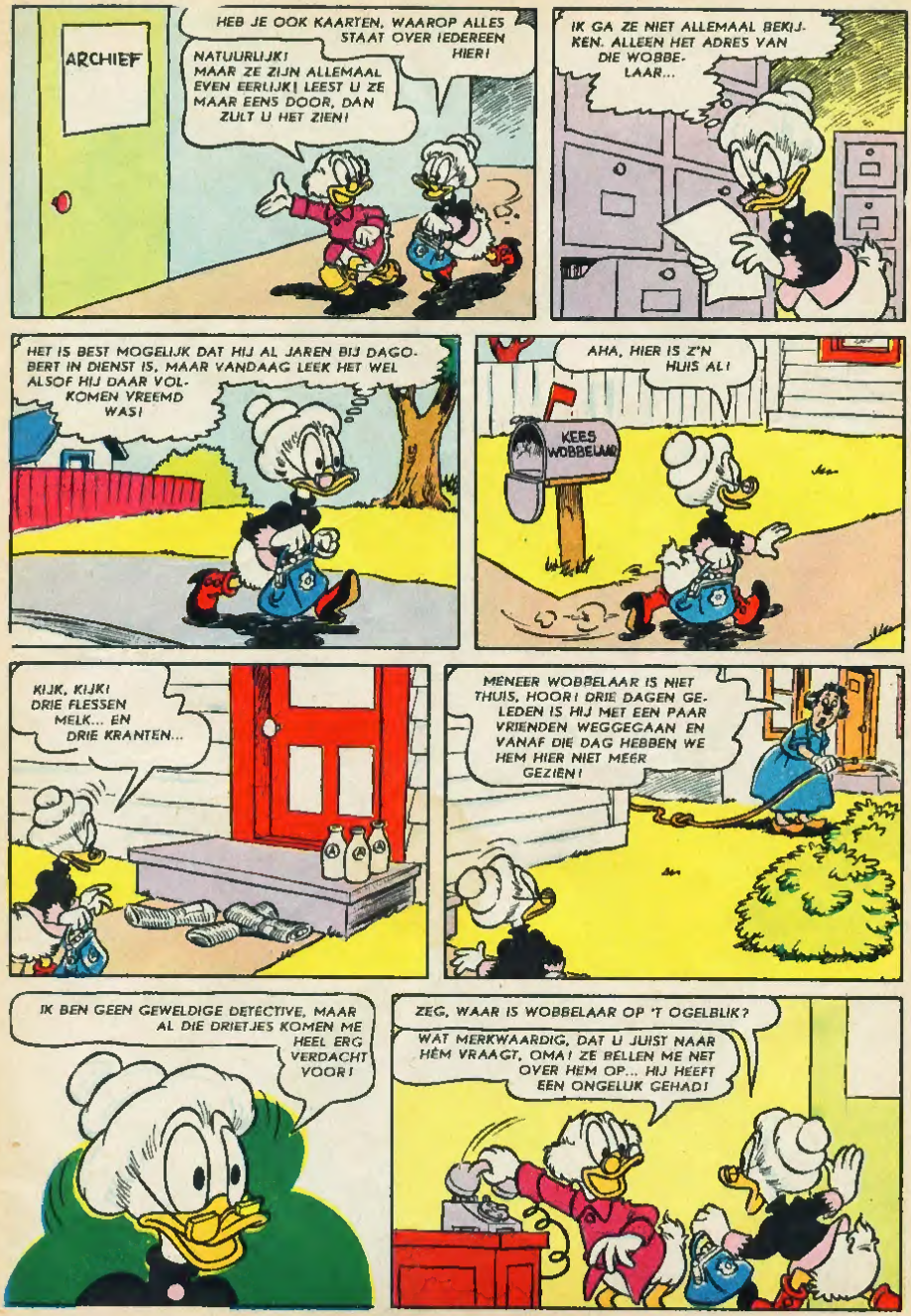
ARCHIEF
HEB JE OOK KAARTEN, WAAROP ALLES STAAT OVER IEDEREEN HIER!
NATUURLIJK! MAAR ZE ZIJN ALLEMAAL EVEN EERLIJK! LEEST U ZE MAAR EENS DOOR, DAN ZULT U HET ZIEN!
IK GA ZE NIET ALLEMAAL BEKIJKEN. ALLEEN HET ADRES VAN DIE WOBBELAAR...
HET IS BEST MOGELIJK DAT HIJ AL JAREN BIJ DAGOBERT IN DIENST IS, MAAR VANDAAG LEEK HET WEL ALSOF HIJ DAAR VOLKOMEN VREEMD WAS!
AHA, HIER IS Z'N HUIS AL!
KEES WOBBELAAR
KIJK, KIJK! DRIE FLESSEN MELK... EN DRIE KRANTEN...
MENEER WOBBELAAR IS NIET THUIS, HOOR! DRIE DAGEN GELEDEN IS HIJ MET EEN PAAR VRIENDEN WEGGEGAAN EN VANAF DIE DAG HEBBEN WE HEM HIER NIET MEER GEZIEN!
IK BEN GEEN GEWELDIGE DETECTIVE, MAAR AL DIE DRIETJES KOMEN ME HEEL ERG VERDACHT VOOR!
ZEG, WAAR IS WOBBELAAR OP 'T OGENBLIK?
WAT MERKWAARDIG, DAT U JUIST NAAR HÉM VRAAGT, OMA! ZE BELLEN ME NET OVER HEM OP... HIJ HEEFT EEN ONGELUK GEHAD!

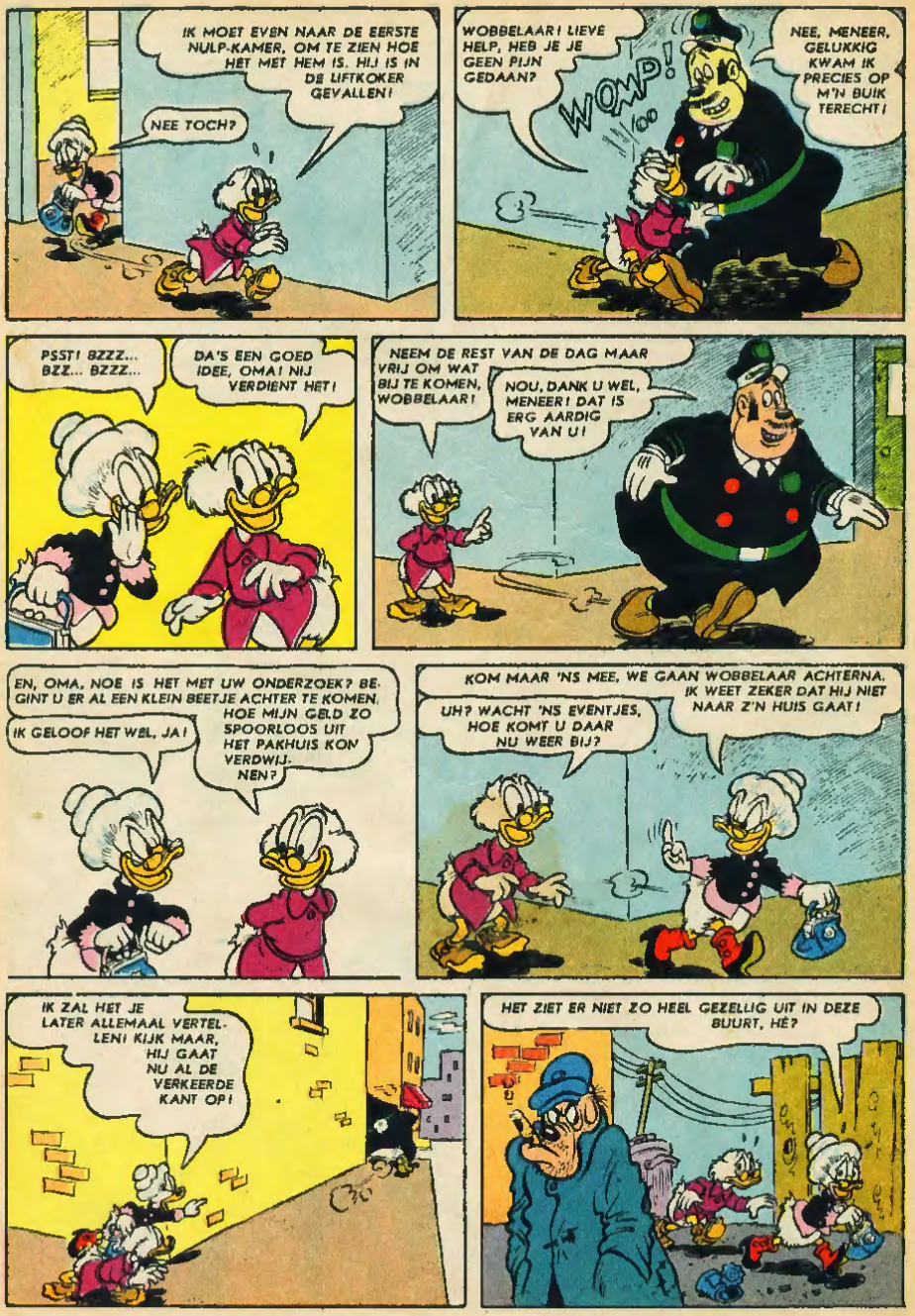
IK MOET EVEN NAAR DE EERSTE NULP-KAMER, OM TE ZIEN HOE HET MET HEM IS. HIJ IS IN DE LIFTKOKER GEVALLEN!
NEE TOCH?
WOBBELAAR! LIEVE HELP, HEB JE JE GEEN PIJN GEDAAN?
WOMP!
NEE, MENEER, GELUKKIG KWAM IK PRECIES OP M'N BUIK TERECHT!
PSST! BZZZ... BZZ... BZZ...
DA'S EEN GOED IDEE, OMA! NIJ VERDIENT HET!
NEEM DE REST VAN DE DAG MAAR VRIJ OM WAT BIJ TE KOMEN, WOBBELAAR!
NOU, DANK U WEL, MENEER! DAT IS ERG AARDIG VAN U!
EN, OMA, NOE IS HET MET UW ONDERZOEK? BEGINT U ER AL EEN KLEIN BEETJE ACHTER TE KOMEN, HOE MIJN GELD ZO SPOORLOOS UIT HET PAKHUIS KON VERDWIJ-NEN?
IK GELOOF HET WEL, JA!
KOM MAAR 'NS MEE, WE GAAN WOBBELAAR ACHTERNA. IK WEET ZEKER DAT HIJ NIET NAAR Z'N HUIS GAAT!
UH? WACHT 'NS EVENTJES, HOE KOMT U DAAR NU WEER BIJ?
IK ZAL HET JE LATER ALLEMAAL VERTELLEN! KIJK MAAR, HIJ GAAT NU AL DE VERKEERDE KANT OP!
HET ZIET ER NIET ZO HEEL GEZELLIG UIT IN DEZE BUURT, HÉ?

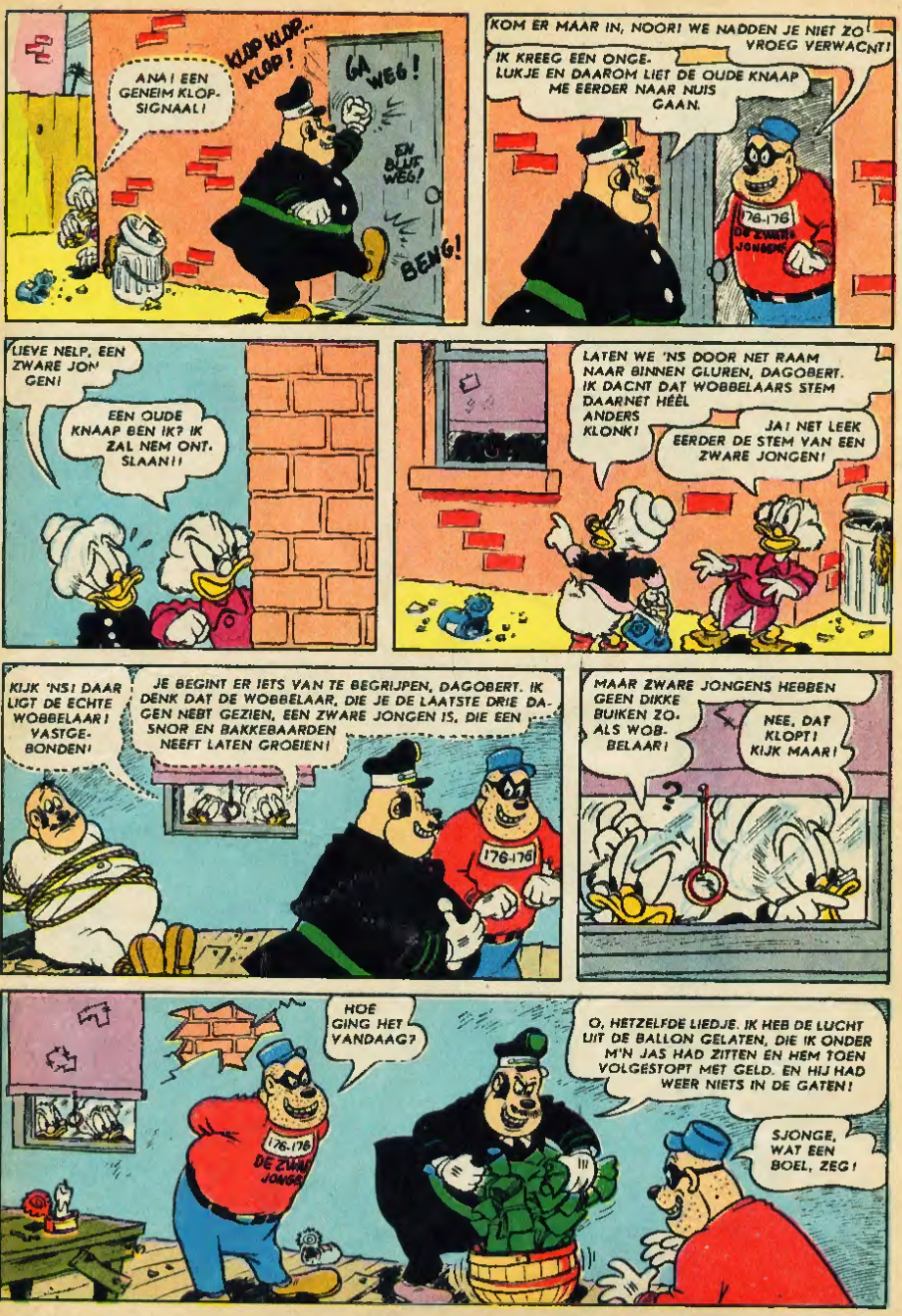
ANA! EEN GENEIM KLOP-SIGNAAL!
KLOP KLOP.. KLOP!
GA WEG!
EN BLIJF WEG!
BENG!
KOM ER MAAR IN, NOOR! WE HADDEN JE NIET ZO VROEG VERWACHT!
IK KREEG EEN ONGE. LUKJE EN DAAROM LIET DE OUDE KNAAP ME EERDER NAAR NUIS GAAN.
176-176 DE ZWARTE JONGENS
LIEVE NELP, EEN ZWARE JON' GEN!
EEN OUDE KNAAP BEN IK? IK ZAL NEM ONT. SLAAN!!
LATEN WE 'NS DOOR NET RAAM NAAR BINNEN GLUREN, DAGOBERT. IK DACHT DAT WOBBELAARS STEM DAARNET HÉÉL ANDERS KLONK!
JA! NET LEEK EERDER DE STEM VAN EEN ZWARE JONGEN!
KIJK 'NS! DAAR LIGT DE ECHTE WOBBELAAR! VASTGE-BONDEN!
JE BEGINT ER IETS VAN TE BEGRIJPEN, DAGOBERT. IK DENK DAT DE WOBBELAAR, DIE JE DE LAATSTE DRIE DA-GEN NEBT GEZIEN, EEN ZWARE JONGEN IS, DIE EEN SNOR EN BAKKEBAARDEN NEEFT LATEN GROEIEN!
176-176
MAAR ZWARE JONGENS HEBBEN GEEN DIKKE BUIKEN ZO-ALS WOB-BELAAR!
NEE, DAT KLOPT! KIJK MAAR!
?
HOE GING HET VANDAAG?
176-176 DE ZWARTE JONGENS
O, HETZELFDE LIEDJE. IK HEB DE LUCHT UIT DE BALLON GELATEN, DIE IK ONDER M'N JAS HAD ZITTEN EN HEM TOEN VOLGESTOPT MET GELD. EN HIJ HAD WEER NIETS IN DE GATEN!
SJONGE, WAT EEN BOEL, ZEG!

BEL JIJ DE POLITIE EVEN!
TELEFOON
MAAR AL TE GRAAG! HI! HI! ZE MOGEN DIE SCHURKEN GRIJPEN EN M'N GELD TERUGBRENGEN!

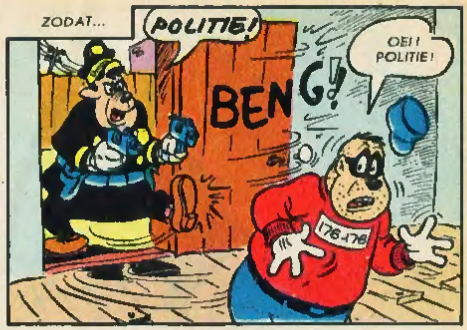
ZODAT...
POLITIE!
BENG!
OEI! POLITIE!
176.476

IK BEN BLIJ DAT U ME BENT KOMEN REDDEN, MEneer DUCK!
EIGENLIJK HEEFT OMA AL HET WERK GEDAAN, WOBBELAAR. IK ZOU HET ZELF NOOIT IN DE GATEN GEKREGEN HEBBEN, DENK IK!

IK VOND HET ZO VERDACHT DAT HIJ HELEMAAL DE WEG NIET WIST IN JE PAKHUIS EN RECHT DE BEZEMKAST IN LIEP...
IK HEB HET NIET EENS GEMERKT, ZO BEZORGD MAAKTE IK ME!

IK WOU JE NU WEL GRAAG ERGENS AAN HERINNEREN, DAGOBERT IK HEB GELD NODIG OM M'N BOERDERIJ WAT OP TE SCHILDEREN!
KOMT U MAAR MEE NAAR M'N KANTOOR! IK BEN ONZE AFSPRAAK NIET VERGETEN!

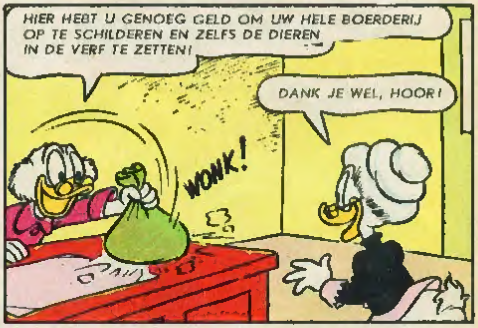
HIER HEBT U GENOEG GELD OM UW HELE BOERDERIJ OP TE SCHILDEREN EN ZELFS DE DIEREN IN DE VERF TE ZETTEN!
DANK JE WEL, HOOR!
WONK!

EN U HOEFT MAAR TIEN PROCENT RENTE OP DEZE LENING TE BETALEN! EN VOLGENDE WEEK PAS VERWACHT IK DAT U ME EEN GEDEELTE VAN HET GELD KOMT TERUGBETALEN!
GOEIE GRUTJES! NOU JA, UIT DE HANDEN VAN DAGOBERT IS DIT TOCH NOG ALTIJD EEN HEEL GROTE BELONING!

HEB JE DIE AL?

Deze bijzonder fraaie postzegel is door de postdienst van de Ver Naties uitgegeven bij het vijftienjarig bestaan van de UNICEF, het internationale noodfonds voor kinderen Dit fonds heeft als taak, hulp te bieden aan kinderen in onderontwikkelde gebieden In 1946 is het opgericht Toen bleek namelijk dat van de twaalfhonderd miljoen baby's die daar per jaar geboren worden, er niet minder dan tweehonderd miljoen niet eens een jaar oud worden De UNICEF is de vele besmettelijke tropische ziekten gaan bestrijden en heeft gezorgd voor een betere voeding voor baby's en kleuters Op de postzegel zie je, hoe drie hongerige jonge vogeltjes wat eten krijgen toegestopt door hun moeder De vogeltjes stellen de baby's voor in de onderontwikkelde gebieden, en de moedervogel is natuurlijk de UNICEF!

VERLANGLIJSTJES-AUTOMAAT

Je hebt er misschien zelf ook wel eens over ingezeten wat je iemand op zijn verjaardag cadeau moet geven Als je absoluut niet tot een besluit kunt komen, kun je in Amerika tegenwoordig hiervoor een automaat raadplegen

Je moet eerst een knop van dit apparaat indrukken, al naar gelang het cadeau voor een „hem" of een „haar" bestemd is

Dan zet je de wijzer die langs de getallen 1 tot en met 80 loopt op de leeftijd van de jarige

Andere knoppen, die ingedrukt moeten worden, hebben betrekking op de haarkleur, de hobby's, de lengte en de dikte van de gelukkige Als alles en allen door de automaat geregistreerd is, moet een muntje worden ingeworpen en dan komt een verlanglijstje naar buiten springen met de „tien hartewensen" van de jarige

EEN „DEFTIGE" HOND

'k Liep keurig netjes op de straat
Toen zag ik plots'ling Jos,
De hond van tegenover ons,
Een hond? 't Lijkt meer een vos!

Hij zei verwaand „Zeg, stel je voor
Dat ik een straathond was,
Een straathond, stráthond,
hoor je 't goed?
Een vuilnisbakkenras!!"

Die hond van tegenover ons,
Ik kijk hem niet meer aan
Ha, wacht, ik zie een vuilnisbak,
Daar ginder open staan

Ik weet hoe 't hoort, ik klap
hem dicht,
Ach, voor het zelfde geld,
Kan 'k even snuffelen, waar of niet?
(Als je 't niet aan Jos vertelt!)

Nu klap ik heus de deksel dicht,
Ik ben een hond van stand,
Gsen vuilnisbakkenras, o nee!
Dat 's Jos van de overkant

ZIJ MAAKTE ZELF HAAR JURKEN!

Een firma in Amerika organiseerde kort geleden een wedstrijd onder de titel „Wie maakt de moolste jurk?"

Er kwamen meer dan zestigduizend inzendingen binnen De hoofdprijs werd gewonnen door de twaalfjarige Dayle uit Thomasvilla, die altijd zelf al haar kleren maakt Zij had juist een eenvoudig katoenen jurkje klaar en besloot dit naar de jury te zenden De hoofdprijs, die ze daarmee won, bestond uit een reis met haar moeder naar New York, een verblijf daar in een heel duur hotel, een bezoek aan diverse modeshows, een uitgebreide garderobe, een peperdure naaimachine en een bedrag, waarvan ze tien jaar lang met haar ouders elke zomer een paar weken onbezorgd met vakantie kan gaan!

NAAIGARNITUURTJE

Je knipt het patroontje van dit naaigarnituurtje eerst van papier en dan met behulp van het papieren patroon twee keer van de stof De kleurige bloemen, nopjes en kruisjes borduur je er zo op als in de tekening is aangegeven Daarna rijg je de twee kanten met 'n wollen of zijden draad tegen elkaar De bovenkanten worden elk afzonderlijk omgefestonneerd Tensiotte naai je nog een zijden koordje bovenop het klompje en dan kun je al je kleine naaibenodigdheden in het garnituurtje opbergen

Walt Disney's

de kleine BozeWolf

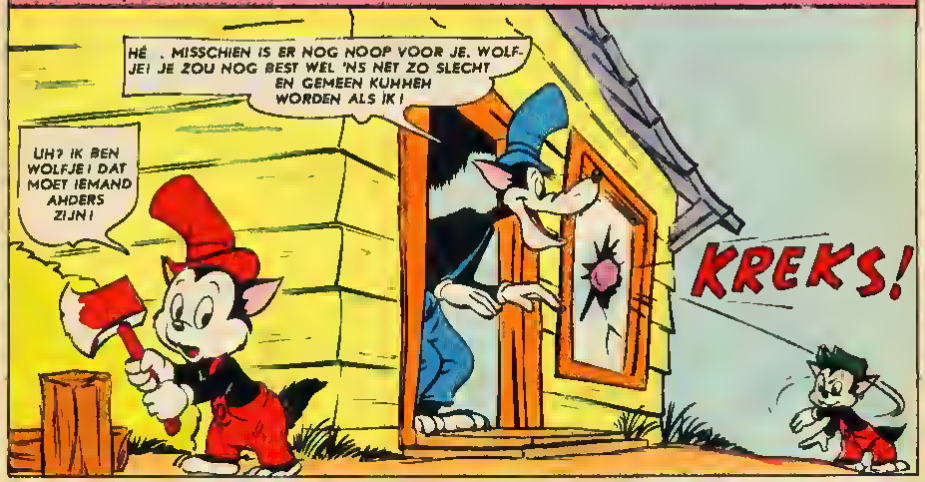

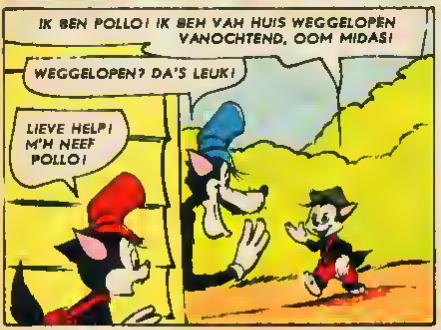

IK WEET HOG IETS LEUKERS! IK PAK JE HOED EN JIJ MOET HEM TERUG ZIEN TE KRIJGEH!
VADER WIL NATUURLIJK DAT IK HU MET POLLO GA VECHTEH!

JE KUNT ME NIET KRIJGEN!!
IK GA DE REST VAH HET HOUT KLEIH HAKKEH, VADER
BAH! SCHAAM JE JE NIET?

MISSCHIEN GAAT POLLO HAAR HUIS, ALS IK NIET MET HEM SPEEL!

MAAR...
KOM 'NS MET ME MEE, POLLO! IK KRIJG OPEENS EEN IDEE!
HM, DAT BE-VALT ME HELE-MAAL NIET!

IK MOEST ZE MAAR 'NS ACHTERNA GAAH JE WEET NOOIT WAT DIE TWEE VOOR DIHGEN GAAN UITHALEN!

VOORUIT MAAR, POLLO! JE WEET HU PRE CIES WAT JE MOET DOEH, HÈ?
JA, NOU EH OF, OOM MIDAS!

ZE ZIJH GEMEEH EN SLECHT, MAAR NIET ERG SLIM! POLLO GAAT NU NATUURLIJK NAAR HET HUIS VAN DE DRIE BIGGETJES EN DAAR DOET HIJ DAN NET ALSOF HIJ MIJ IS!

DAN LAAT HIJ DE BIGGETJES LAHGS DIE BOOM LOPEN, WAAR VADER ZE GRIJPT. MAAR DAAR ZAL IK TOCH IETS AAN DOEH!

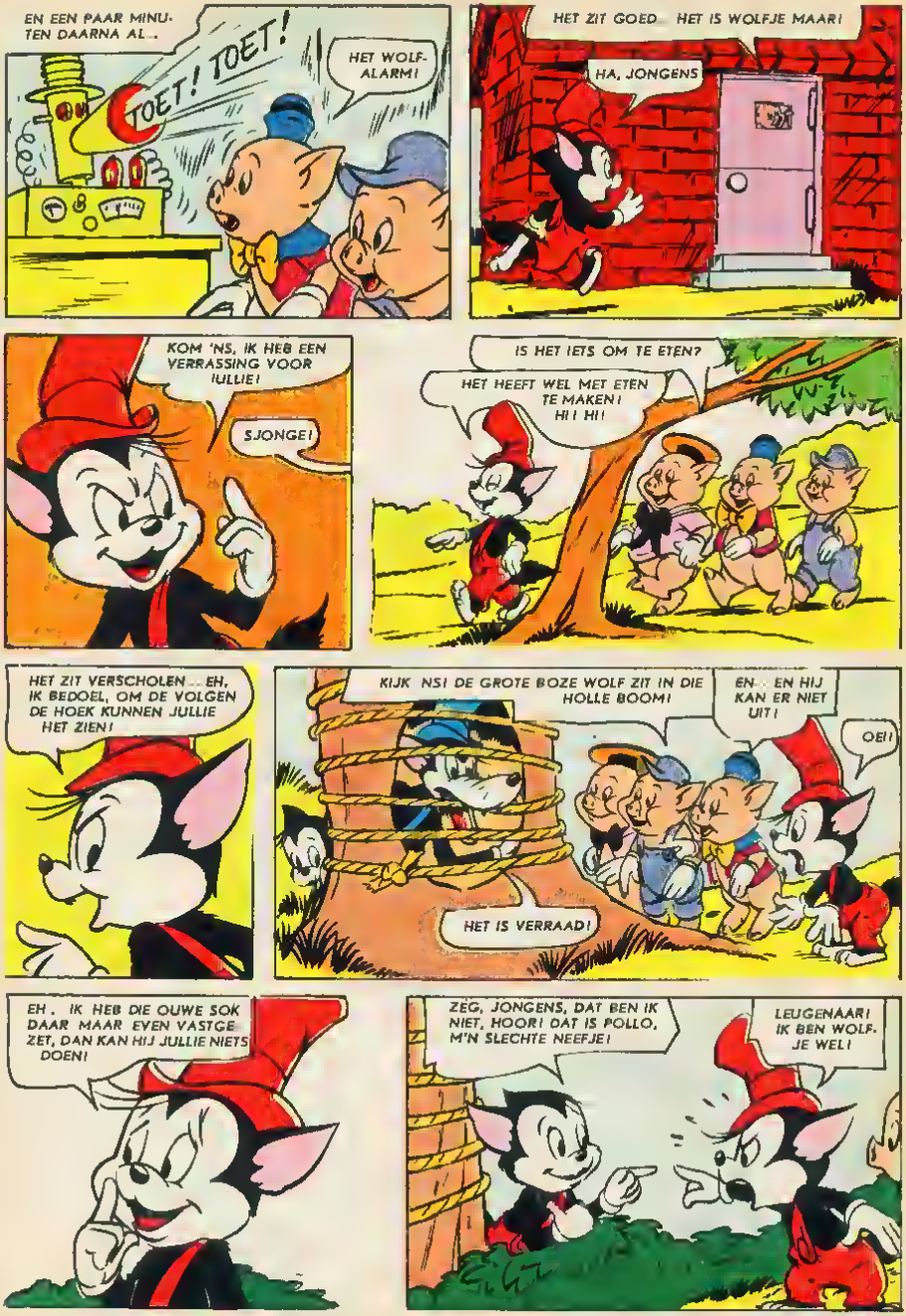
EN EEN PAAR MINUTEN DAARNA AL...
TOET! TOET!
HET WOLF-ALARM!
HET ZIT GOED... HET IS WOLFJE MAAR!
HA, JONGENS
KOM 'NS, IK HEB EEN VERRASSING VOOR JULLIE!
SJONGE!
IS HET IETS OM TE ETEN?
HET HEEFT WEL MET ETEN TE MAKEN! HI! HI!
HET ZIT VERSCHOLEN... EH, IK BEDOEL, OM DE VOLGEN DE HOEK KUNNEN JULLIE HET ZIEN!
KIJK NS! DE GROTE BOZE WOLF ZIT IN DIE HOLLE BOOM!
EN... EN HIJ KAN ER NIET UIT!
OEI!
HET IS VERRAAD!
EH. IK HEB DIE OUWE SOK DAAR MAAR EVEN VASTGEZET, DAN KAN HIJ JULLIE NIETS DOEN!
ZEG, JONGENS, DAT BEN IK NIET, HOOR! DAT IS POLLO, M'N SLECHTE NEEFJE!
LEUGENAAR! IK BEN WOLF. JE WEL!

JE ZIET ER INDERDAAD EEN BEETJE MEER ALS WOLFJE UIT DAN HIJ, JA!
JE BENT OOK EEN STUK KNAPPER!
HIER HEB IK NIET OP GEREKEND!
MAAR JE PRAAT NIET ZOALS HIJ! GRIJP HEM!
UH? WAT IS DAT NOU?!
JE NOEMDE DE WOLF EEN OUWE SOK!
DAT IS HIJ TOCH OOK?
MISSCHIEN WEL, JA, MAAR WOLFJE ZOU NOOIT ZO OVER Z'N VADER SPREKEN!
OUWE SOK! HOE DURFT DAT JOCH!
JA, IK ZEG ALTIJD VADER!
BAH!
WAT ZULLEN WE NU GAAN DOEN, WOLFJE?
POLLO LATEN WE HIER ACHTER EN WIJ GAAN NAAR JULLIE HUIS GOED?
WE KUNNEN ZE TOCH NIET ALTIJD GEVANGEN HOUDEN!
VLUG DAN! POLLO IS JE VADER AAN 'T BEVRIJDEN!
IK ZAL JE LEREN OM MIJ EEN OUWE SOK TE NOEMEN! EEN PAK OP JE BROEK MOET JE HEBBEN!
HELP!
ER IS NOG HOOP VOOR VADER... ÉÉN VAN M'N GOEDE EIGENSCHAPPEN WAARDEERT HIJ TENMINSTE!

Pipo en het Kindereiland

19. KONING BARLOS TEGEN PIPO

In zijn poging om het kindereiland Spelonië te bevrijden van rovers en robots, heeft Pipo zich met het kindervolk op de kermis in de hoofdstad verschanst en voert nu een verbeten strijd tegen de indringers. De robots zijn buiten gevecht gesteld in de kermistoestellen, waar hun machine-hersens geen verstand van hadden, met de rovers rekent Pipo af, door ze in de bots-autootjes te lokken en ze tegen elkaar te laten rijden.

DE rovers zijn due allemaal tegelijk met hun hoofden tegen elkaar gebotst en voor ze wakker geworden zijn van die klap, hebben de kinderen hen al één voor één opgepakt en opgesloten in de tent met de Steile Wand, waar je zonder laddertje nooit uit kunt koman!

„Sapperdeflap!" hijgt Pipo, „det wee een herda etrijd, maar ja, het zijn geen mannetjes om mat zachte handschoantjas aan te pakken en tenslotte staat opgeruimd nog altijd netjes. Nou, ik geloof wel, dat we nu alle vijanden varslagen hebben!"

De kinderen beginnen te julchen en te danean, maar dan komt ar een figuur aanrennen het le Barendje Birkneus, de omgebouwde robot, het hulpje van Pipo. „Brrrt, etop!" roept hij. „Meeetar Pipo, jij vergeet een vijand! Koning Barrios, de rrroversbaas!"

Pipo hikt van echrik. „Uh!" zegt hij, „ik ben een oliekoek, ik vergeet de belangrijkste vijand, de man, die de schuld heeft van alle narigheden, het meneertje dat de pret op dit fijna eiland zo bedorven heeft. ... eja, waar zou-le zijn?"

Het entwoord op die vraag van Pipo ie eenvoudig: koning Barlos zit nog eteede in zijn paleie te wachtan tot hij het gadreun van de voetstappen zal horen naderen van zijn leger.

„We zullen gewonnen hebben," denkt hij, terwijl hij een nieuwe elgaar opsteekt. „Alle kinderen zijn gevangen genomen en voortaan moeten ze in mijn fabrieken werken. En die clown laat ik middenop zee afzetten op een piepklein vlotje, dat zal hem leren zich met mijn zaken te bemoeien! Toch le het elgenlijk wel goed, dat die kinderen zo brutaal waren om uit hun schuilhoeken te komen, om mijn leger aan te vallen, want het zat me allang dwars, det die klaina laetposten zo onbarelkbaar waren in die moeraeeen! Die laatste hindarlijke plek le nu dus ook uitgewist, nu behoort het eiland mij helemaal toe. Nou, m'n mannen zullan nu zo langzamerhand wel die kinder-opstand hebben bedwongen! Ik ga op het balkon etaen, dan kunnen ze gelijk een parade voor me houden!"

Roverkoning Barlos loopt langzaam naar zijn balkon en kijkt uit over da stad. ... Er zijn nog geen zegevierende roboteoldaten of juichende rovers in zicht. „Da's vreemd," mompelt Barloe. „En wat nadert daar voor aen rare wolk? Zou het gaan onweren? Wat een raar geluid!" Da wolk komt nader en den valt de mond van de roverebaas open van verbazing. Want het ie geen wolk van rook, maar een wolk van vogele, die daar nadert! Duizend grote en kleine, piepende, kraeeende of fluitende vogele naderen het paleis van Barlos, ze beginnen om de toren te cirkelen, de donkere schaduw ven hun vleugele valt ale aan eomber voortekan over het dak en de witte muren.

„Een schandaal!" roept koning Barlos en hij begint te stampvoeten. „Die brutale beeeten komen mij bespotten! Bah, ik hou niet van die fladderaare, het zijn vrienden van de kinderen! Waar zijn mijn soldaten, ze moeten onmiddellijk die hele vogelpiaag uitroeien! Soldaten!"

Koning Barlos roept tevergeefe, de straten blijven leeg: nog steeds is er geen zegevierend leger in zicht ... hoewel ... je ... daar kòmt iete in de verte om de hoek ... ja en ... hat ie ean robot! Koning Barloe begint opgelucht te juichan. „Als ar één robot over de brug is, komen er meer," roept hij, maar hij vergist zich leijk, want het blijft bij die ene machine-man, meer komen er niet. „Een koarler van het elagveld," mompelt Barlos zenuwachtig. „Ongetwijfeld met goed nieuwe!"

Hij luistert met ingehouden adem naar da naderende voetstappen van de robot, daar le hij al op de trap, nu in de gang ... ja ... daar verschijnt de robot! „Hé," roept koning Barlos, „wat een raar model ben jij! Ik wist niet, dat we zulke vreemde robots maakten, je bent zeker een miedruk! Maar vertel op, je komt zeker van het slagveld, hè? Zijn de brutale kindaren al opgepikt en le die clown al ingepekeid?"

De robot grinnikt. „Meneerrr Barlos," zegt hij, „allee verkaerrd! Mijn naam Berendje Birkneus, waren vroeger Tobor, maar zijn omgebouwd en thans eigendom van Pipo de Clownmens! Brrrt-hihi! En nieuws van slagveld zijn goed, je, maarrr niet voor jou, leijke roverr! Kinderen en clown hebben het gewonnen van jouw lagerrr, alle

rrrobots zijn stuk en alle rrrovers zijn gevangen genomen! Hiep hoerrra, dat zat je niet glad, nare prretbederrrver!"

Koning Barlos wordt paars van woede, hij zwaait met zijn armen „Je liegt!" roept hij tegen Barendje Bilkneus „Ik zal groenteblikjes van jou laten maken voor straf, ik zal . . ."

Wat koning Barlos nog meer zou doen, zullen we nooit weten! Want op dat moment hoort hij buiten een luid gejuich en hij ziet door de hoofdstraat ineens wel 'n paar honderd kinderen aan komen dansen en springen „Spelonië is weer van ons!" roepen ze „Leve Pipo!" Ze dragen een clown op hun schouders, maar hij blijft daar niet zitten, want Pipo heeft nu ook de bibberende roverkoning op het paleisbalkon ontdekt . . . „Daar is die plaagmeneer" roept hij „Pipo gaat eens een hartig woordje met hem spreken!" „Kijk uit, oom Pipo," roept Willie de Woudloper. „Barlos is een gemene man!" Maar Pipo is het paleis al ingerend en koning Barlos is van het balkon verdwenen en naar binnen gegaan . . . ergens in de gangen en zalen van het paleis zal zich de eindstrijd gaan afspelen . . .

Ja, de strijd tussen Pipo en koning Barlos is ondertussen al in volle gang maar als je denkt dat het een vreselijk gevecht is, heb je het mis tenslotte is Pipo geen vechtersbaas, maar een grappenmaker! Er wordt niet gestompt en geslagen, nee, daarvoor is Barlos trouwens te laf Hij vlucht het hele palais door en Pipo heeft er een reuze plezier in want hij blijft die bange rover op alle manieren achtervolgen! De koning rent alle trappen af, maar Pipo springt op de leuning en glijdt de koning voorbij, sneller dan de snelste slee op de gladste helling! Hij is dus veel eerder beneden, draait zich om en roept „Kom maar hierheen, meneertje de roversbende, Pipo zal jou eens een stuk zeep op laten eten voor straf, kinderplaaggeest!" Koning Barlos blijft op het overloopje staan, grijpt een grote vaas en smijt die naar het hoofd van Pipo. „Al mijn werk heb je vernield, opgevreten indringer," roept hij „Je hebt dat kwajongensvolk opgestookt om mijn robots te vernielen, maar nu is 't afgelopen met ja!" Pipo neemt zijn hoedje af en de vaas vliegt tussen zijn hoed en zijn hoofd door en breekt in duizend stukken tegen de muur

„Sapperdeflap" roept hij, „scherfjes brengen geluk, nu ben ik helemaal niet bang meer, meneertje de bruiboel! Blijf zitten waar je zit, je bent hem toch" Pipo maakt van een gordijnkoord een lasso, maar Barlos duikt onder de suizende lus door en vlucht in de keuken van het paleis! Pipo rent hem achterna, struikelt over een oud brood en stoot zijn hoofd tegen 't fornuis Barlos grijpt een grote ijzeren soepspel, maar op dat moment vindt de linkerhand van Pipo een merkwaardig koks-gereedschap de slagroomspuit, waarmee de rover-kok de grote taart zou opspuiten, die de rovers die avond ter gelegenheid van hun overwinning zouden eten . . . Denken en doen is nu één, Pipo richt de spuit, knijpt zo hard hij kan en . . . Barlos krijgt de volle laag slagroom midden in zijn boze gezicht!

„Habberdeprroef!" roept hij en hij niest en probeert het zoete goedje uit zijn ogen te wrijven Daardoor ziet hij de lasso niet, die Pipo voor de tweede keer goolt en . . . raak! „Hebbes!" roept Pipo „Ik heb de koning gevangen en nou is-ie voor de eerste keer van zijn leven zoet! Zoet van de slagroom! De strijd is gestreden, jipsekeejoepie, het kindereilsnd is bevrijd van de booswichten!"

Volgende week:

AFSCHEID EN WELKOM

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

BALLER NA. DANS

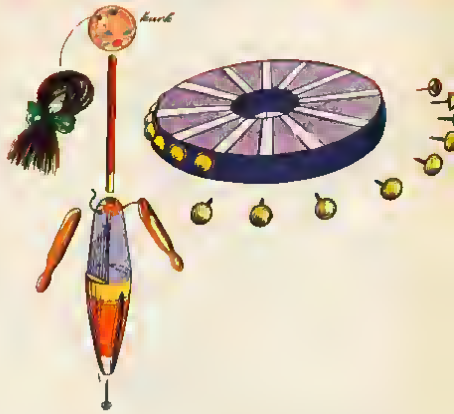

HET danseresje kan als een tol in het rond draaien en niemand houdt het zo lang vol! Wanneer ze eindelijk uitgedraaid is, laat ze zich gewoon omvallen. Romp en benen worden uit een enkel rond stukje vurenhout gevormd. Bovenin wordt een gat geboord voor het stokje dat boven het figuurtje uitsteekt, dit wordt hierin vastgelijmd. Denk erom dat de beide delen precies in elkaars verlengde liggen, opdat het danseresje niet teveel zal trillen tijdens de dans. De rompzijden worden iets afgevlakt. We slaan een nikkelen bolkopnagel in het ondereind. De benen gevan we, voor en achter, aan, door middel van groeven, gemaakt met een mesje of driehoeksvijl. Het rokje is een dikke schijf hardhout, dus zwaardar dan het eerste stuk. We zagen het met de figuurzaag uit langs de cirkel, die we met een passer hebben opgezet. Middenin komt een gat dat precies sluit om het middel, waar het met lijm bevestigd wordt. Daar de rok als vliegwiel werkt, is het zaak, deze zo zwaar mogelijk te maken, vooral langs de omtrek. Hiertoe slaan we dicht naast elkaar bolkopnagels in. De armpjes maken we apart van dun rondhout. Aan de bovenkant vlakken we ze wat af, ter hoogte van de polsen hollen we de omtrek uit. De handjes eindigen rond. Dwars door het rompstuk boren we een gaatje, evenzo van bovenaf in de arm. Een kort stukje soepel koord verbindt de armen via de romp. De koordeinden worden goed vast gelijmd in de armsgaten. De armpjes vallen dan losjes op het rokje. Het hoofd, een kurken balletje, wordt op het asje naar beneden geschoven, tot even boven het verdwijnpunt in de romp. Op het hoofd lijmen we een bosje korte stukjes borduurzijde, die we als een lus om het asje leggen en achterop het hoofd met een lintje samenstrikken. Het paardestaartje zal door de slapheid van de zijde naar beneden hangen. Het gezichtje, armen, hals en beentjes schilderen we vleeskleurig, lijfje, rok en schoentjes in verschillende vrolijke tinten met matte lak.

Wanneer we het uitstekende bovenende van het asje tussen duim en wijsvinger nemen, en het figuurtje snel laten ronddraaien, zullen de armpjes horizontaal in één lijn komen te liggen, terwijl ook de paardestaart omhoog zal wippen. Aan het einde van de voorstelling zal de kleine ballerina de armen weer langzaam laten zakken. Maar even daarna zal ze weer net zo fris optreden als altijd, moe wordt ze niet!

HUISRAAD UIT KARTON (1)

TEGENWOORDIG steeds meer koopwaar verpakt wordt in zakjes, kokertjes, doosjes en bakjes van plastic, zijn er gelukkig nog genoeg soorten verpakking van papier of karton. De laatste soort hebben we nodig voor de werkstukjes die hier volgen: speciaal doosjes. Deze werkstukjes kunnen in vorm wat verschillen, maar ze moeten in verhouding bij elkaar passen. Het poppenhuisraad, dat je in de komende weken zult kunnen maken, bestaat uit een wandklok, zitbank, boekentafeltje, leunstoel, televisietoestel, bureaubankje, wieg, koelkast, fornuis. Hoe groot je ieder meubelstuk moet maken hangt natuurlijk af van de grootte van je poppen en van het poppenhuis, indien je dat bezit. Maar pas op dat de stoel bijv. niet groter wordt dan de tweepersoonsbank, of de TV groter dan de wieg enz. Je moet dus de doosjes en dekseltjes, welke voor een bepaald meubel geschikt zijn, goed uitzoeken en je ba-

grijpt dat je daartoe van tevoren alle in huis komende doosjes gedurende enige tijd zult moeten bewaren, behalve kolossen als schoenendozen en zo! We zullen elk van de negen onderdelen van de inboedel afzonderlijk gaan bekijken en we beginnen met:

De elektrische wandklok.

Ja, dat is het enige ronde doosje dat wordt gebruikt bij een ouderwets pillendoosje. We plakken een reep goudpapier op de zijkanten van doos en deksel. Een uitgeknipt schijfje zwart papier vormt de wijzerplaat. In het midden prikken we een gat, we trekken van hieruit twaalf lijntjes naar de omtrek, zó dat de wijzerplaat in twaalf gelijke parten wordt verdeeld. Even voor de uiteinden prikken we koperen siernagels met bolle kopjes. De beide wijzers knippen we uit karton, waarop goudpapier is geplakt en we zetten ze draaibaar met een nageltje vast. Een gaatje in de bodem van het doosje ter hoogte van cijfer 12 maakt het mogelijk het doosje op te hangen.

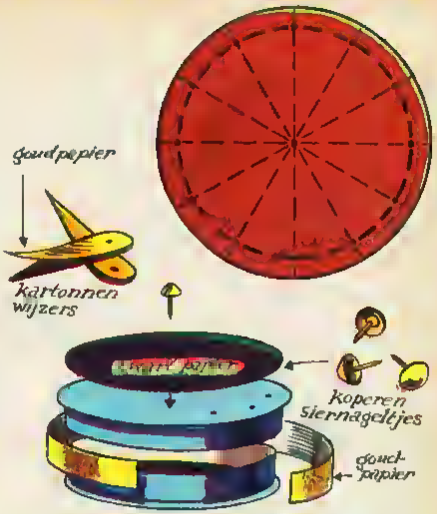

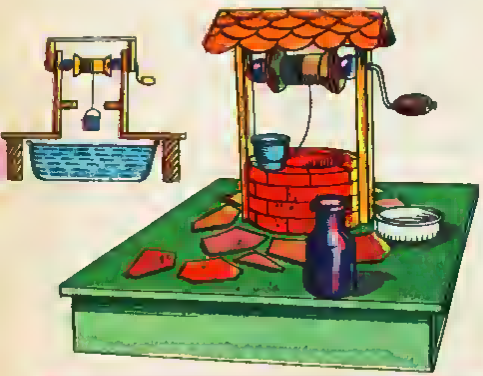

* WATERPUT *

Een grappig werkstukje om bij een poppenhuis te plaatsen of op een bereikbare plek in de tuin. We putten echt water uit de bron waarover we de putrand hebben gebouwd. Deze waterbron bevindt zich in een platte schaal of bak onder het plateau. Hoe groot de put moet worden, kun je zelf bepalen, als hij maar in verhouding staat tot je poppetjes of je poppenhuis. We houden ons eerst bezig met de bodem. Deze ligt verhoogd op een viertal latjes, die zo breed moeten zijn, dat een platte schaal onder de bodem kan staan. Midden in dit multiplex-plaatje zagen we 'n ronde opening. Het schijfje dat er uit komt, gebruiken we voor de putrand. Dit is een ring en daarom zagen we uit het schijfje een nog kleiner schijfje.

De opstaande putwand maken we uit buigzaam karton, dat schilderen we rood en trekken er met witte lijnen voegen op. Lijm of spijker het karton vast in het bodemgat en tegen de buitenomtrek van de putrand. Nu bevestigen we, tegenover elkaar, de staanders op de bodem en tegen de buitenwand van de put. Aan het boveneinde van elke lat komt een driehoekig klosje waarop het doormidden gevouwen afdakje van blik of karton wordt gespijkerd. Dwars door de staanders en driehoekjes boren we, op precies gelijke hoogte, gaten. Hier doorheen komt het windasje, voorzien van kruk, gebogen van stevig ijzerdraad. Dit asje wordt door een garenklos geschoven. Ter hoogte van het gat in de klos buigen we da as enkele malen tot een golvende lijn, zodat de as in de klos vastgeklemd zit. De aanstukken tussen klosje en staanders vul je op met een kraal of kraaltjes.

Het krukloze einde van de draad voorzien we van een rondom ingevijld groefje, waarin we een dunner stukje ijzerdraad met een tang knijpen. Dit doen we eveneens aan het krukeinde, nadat we er een langwerpige kraal als „handvat" hebben opgeschoven. Het emmertje is een plastic schroefdop van een flesje. Door twee gaatjes aan weerszijden stekan we de einden van een ijzerdraad beugeltje. Door het lusje in het midden steken we een S-haakje en aan dit laatste knopen we het touw. Het werkstukje wordt dan afgeschilderd: de bodem en de opstaande zijden worden groen, het dakje kleuren we oranje-rood, met witte opgepenseelde pannelijntjes. De staanders worden geel. Tot slot zagen we uit dun triplex, in onregelmatige vormen, grote platte „stenen", we schilderen die in verschillende tinten steenrood en lijmen ze dan rondom de put op ons plateau. Het water in de onderaardse bron zal zo hoog moeten staan, dat het gehele emmertje in het water wordt ondergedompeld. Hiermee moet je rekening houden bij het kiezen van een bakje of schaal.

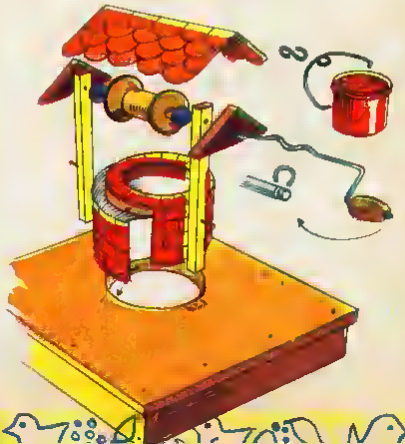

MICKEY MOUSE

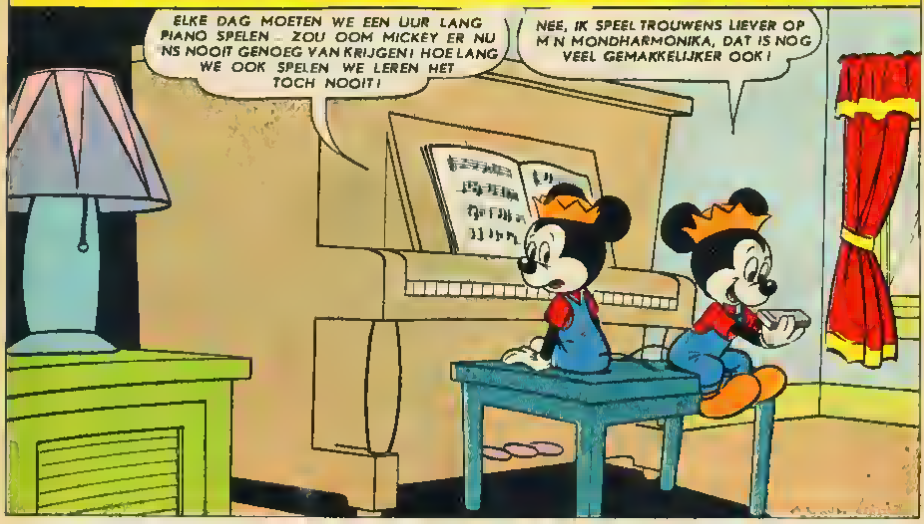

DE PIANO ZWEEFT OPEENS! EN ONS BANKJE OOK! DIT IS TOVENARIJ!!
HET BEVALT ME NIET! NOUDEN JULLIE NS OP MET SPELEN!

DAT KUNNEN WE NIET, OOM MICKEY! EN ZO LANG WE SPELEN, SCHIJNT DE PIANO TE BLIJVEN ZWEVEN!
IK WEET NIET WAAR DAT DING NAAR TOE GAAT, MAAR IK GA MET JULLIE MEE!

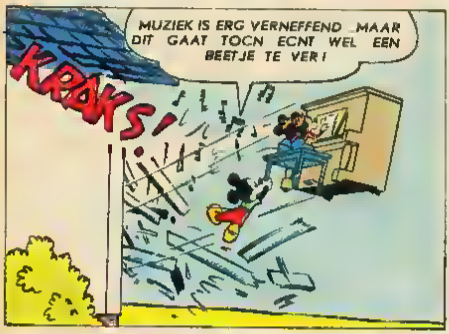
MUZIEK IS ERG VERNEFFEND MAAR DIT GAAT TOCH ECHT WEL EEN BEETJE TE VER!
KRAKS!

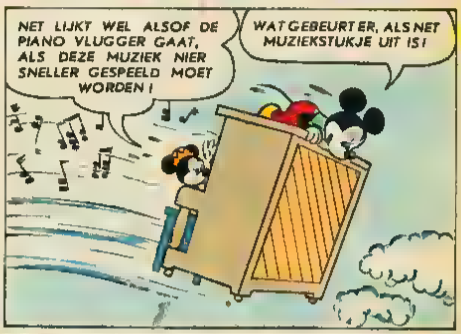
NET LIJKT WEL ALSOF DE PIANO VLUGGER GAAT, ALS DEZE MUZIEK NIER SNELLER GESPEELD MOET WORDEN!
WAT GEBEURT ER, ALS NET MUZIEKSTUKJE UIT IS!

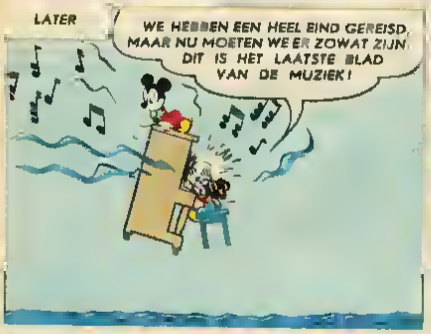
LATER
WE HEBBEN EEN HEEL EIND GEREISD, MAAR NU MOETEN WE ER ZOWAT ZIJN. DIT IS HET LAATSTE BLAD VAN DE MUZIEK!

KIJK 'NS, JONGENS! EEN KILOMETER OF WAT VERDEROP LIGT EEN EILAND! DAT IS NATUURLIJK DE PLAATS WAAR DEZE MUZIEK ONS NAAR TOE BRENGT!
LATEN WE DAN OPSCHIETEN, WANT ER STAAN NOG MAAR EEN PAAR NOTEN OP DEZE BLADZIJDE!

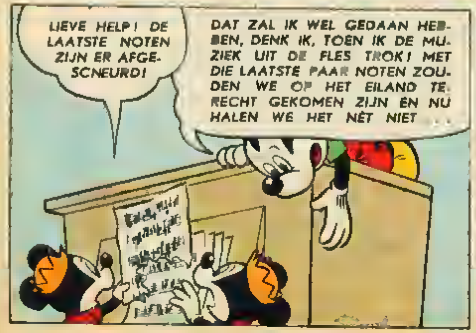
LIEVE HELP! DE LAATSTE NOTEN ZIJN ER AFGE-SCHEURD!
DAT ZAL IK WEL GEDAAN HEBBEN, DENK IK, TOEN IK DE MUZIEK UIT DE FLES TROK! MET DIE LAATSTE PAAR NOTEN ZOUDEN WE OP HET EILAND TERECHT GEKOMEN ZIJN EN NU HALEN WE HET NÉT NIET . . .

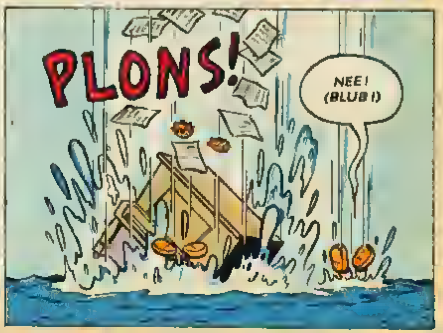
PLONS!
NEE! (BLUB!)

ALS BOOT IS HIJ NIET BEST, DE PIANO! WE MOETEN ZWEMMEN!
IK BEGIN AL AARDIG MOE TE WORDEN!
NOG EEN PAAR SLAGEN MAAR, PUK, EN DAN ZIJN WE ER!
ZO... WE ZIJN ER MAAR WAAR ZIJN WE!
HOE KAN DIE MUZIEK ONZE PIANO HEBBEN LATEN ZWEVEN, OOM MICKEY! ZOU HET ECHT TOVENARIJ ZIJN! EN VAN WIE DAN?
HET ZIJN HEEL GOEDE VRAGEN JONGENS, MAAR IK BEN BANG DAT IK OP GEEN VAN DIE VRAGEN EEN ANTWOORD KAN GEVEN IK GELOOF
PST! IK KAN ER ANTWOORD OP GEVEN! KOM GAUW HIER ACHTER HET BOSJE!
WIE BENT U? HEBT U ONS HIER NAAR TOE GEHAALD!
SSSST! SCHREEUWT U NIET ZO HARD! JA, IK BEN DEGENE DIE U DIE LANGE REIS BEZORGD HEEFT MAAR VOLGENS MIJN BEREKENINGEN HAD U OP HET EILAND MOETEN LANDEN EN NIET DAARGINDS OP HET WATER
DAT IS GEBEURD OMDAT DE LAATSTE PAAR NOTEN VAN HET MUZIEKBLAD AFGERUKT WAREN!
WAT IS DAT JAMMER ZEG! IK HAD OP EEN PIANO GEREKEND OM VAN DIT EILAND AF TE KOMEN!
IK ZAL HET JULLIE EVEN UITLEGGEN IK HEET DIRK DENKHOOFD EN BEN EEN PAAR JAAR GELEDEN NAAR DIT EILAND GEKOMEN OM EEN STUDIE TE MAKEN VAN DE MUZIEK HIER, DE VOLKSMUZIEK IK HAD ALLEEN ETEN EN EEN PIANO BIJ MIJ
EEN PIANO?
JA, DE INBOORLINGEN VINDEN MUZIEK IETS PRACHTIGS ALS IK OP DE PIANO SPEELDE, ZONGEN ZE AL HUN VOLKSLIEDJES VOOR ME MAAR DE MEDICIJNMAN WERD JALOERS OP ME EN LIET MIJN PIANO WEGHALEN HIJ VERTELDE DE INBOORLINGEN DAT IK IEMAND WAS, DIE ONGELUK AANBRENGT!

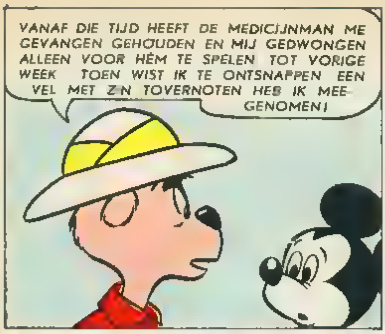
VANAF DIE TIJD HEEFT DE MEDICIJNMAN ME GEVANGEN GEHOUDEN EN MIJ GEDWONGEN ALLEEN VOOR HÉM TE SPELEN TOT VORIGE WEEK TOEN WIST IK TE ONTSNAPPEN EEN VEL MET ZIN TOVERNOTEN HEB IK MEE-GENOMEN!

DANKZIJ DAT VEL MET NOTEN KON IK EEN STUK MUZIEK SCHRIJVEN, DAT JULLIE HIER NAAR TOE BRACHT IK HEB HET IN EEN FLES GESTOPT EN DIE FLES IN ZEE GEGOOID EN U HEBT HEM GEVONDEN!
SJONGE DAT IS NOGAL WAT! MAAR HOE HADDEN WIJ U KUNNEN HELPEN?

IK HEB OOK EEN MUZIEKSTUK GESCHREVEN DAT ONS TERUG KAN BRENGEN! MAAR NU LIGT JULLIE PIANO OP DE BODEM VAN DE OCEAAN EN DIE VAN MIJ STAAT IN DE HUT VAN DE MEDICIJNMAN!

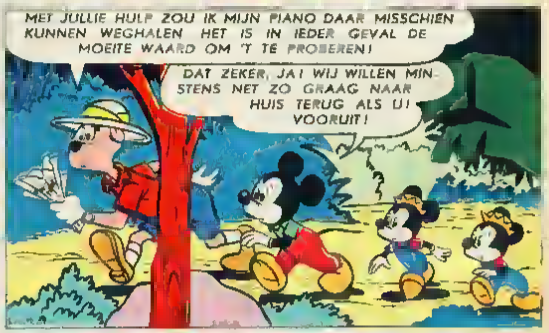
MET JULLIE HULP ZOU IK MIJN PIANO DAAR MISSCHIEN KUNNEN WEGHALEN HET IS IN IEDER GEVAL DE MOEITE WAARD OM 'T TE PROBEREN!
DAT ZEKER, JA! WIJ WILLEN MIN-STENS NET ZO GRAAG NAAR HUIS TERUG ALS U! VOORUIT!

DAT IS ZIJN HUT, ZWAAR BEWAAKT ZOALS U ZIET!
WAT EEN SPOOK-ACHTIG GEDOE ALLEMAAL!

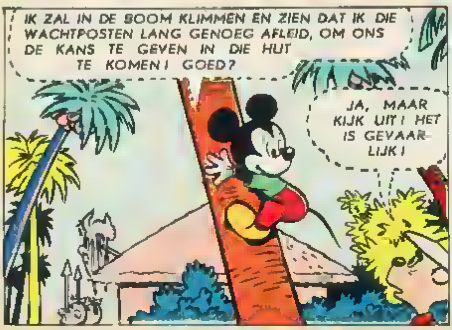
IK ZAL IN DE BOOM KLIMMEN EN ZIEN DAT IK DIE WACHTPOSTEN LANG GENOEG AFLEID, OM ONS DE KANS TE GEVEN IN DIE HUT TE KOMEN! GOED?
JA, MAAR KIJK UIT! HET IS GEVAAR-LIJK!

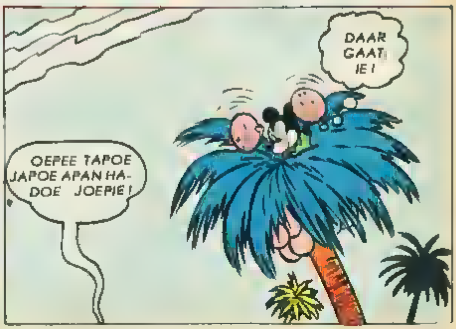
DAAR GAAT IE!
OEPEE TAPOE JAPOE APAN HA-DOE JOEPIE!

BONK!
KONK!
MOOI ZO! NU HOOP IK MAAR DAT NIJ DIE PIANO NIET HEEFT LATEN WEGHALEN!
GELUKKIG, HIJ STAAT ER NOG! EN DAAR LIGT DE MEDICIJNMAN HOUDEN JULLIE DIE IN DE GATEN, JONGENS, MAAR KIJK ASJEBLIEFT UIT! HET IS EEN NEEL GEVAARLIJK MAN!
(SLIK!) JA, NOOR!
IK ZAL OP DIT DING GAAN SPELEN EN ALS IE OMNOOG BEGINT TE KOMEN, DAN WIPPEN JULLIE AAN BOORD!
OE! DE SCHONE SLAAPSTER WORDT WAKKER!
MONGO SWENDI?!
GA MAAR WEER GAUW SLAPEN!
WIJ ZIJN TWEE ZAND-MANNETJES!
LIEVE HELP, HET DEKSEL ZIT OP SLOT! EN IK HEB ER GEEN IDEE VAN, WAAR DE MEDICIJNMAN DE SLEUTEL KAN HEBBEN WEG-GESTOPT
KONK!
KOM MEE, JONGENS! WE ZULLEN DE PIANO NAAR HET STRAND SLEPEN EN DAAR PROBEREN HET DEKSEL OPEN TE BREKEN! MAAR WE MOETEN OPSCHIETEN WE HEBBEN NIET ZO HEEL VEEL TIJD!
KIJKEN JULLIE 'NS OF JE WAT STOKKEN EN KEIEN KUNT VINDEN, JONGENS, DIT DING MOET OPEN VOOR ZIJ HIER ZIJN!
IK BEN BENIEUWD OF HET ONS LUKT, ZO ZONDER GEREEDSCHAP!

AL GAUW
HET GAAT NIET IK HEB ALLES GEPROBEERD, MAAR IK KRIJG 'M NIET OPEN!
EN DAAR KOMEN DE INBOORLINGEN AL AAN!!
HET ZIET ER NAAR UIT DAT WE VOOR ALTIJD HIER ZULLEN MOETEN BLIJVEN KONDEN WE M'N PIANO MAAR GEBRUIKEN, OF EEN ANDER MUZIEKINSTRUMENT!
GEEFT HET NIET WAT VOOR INSTRUMENT?
KUNNEN WE DIT DAN GEBRUIKEN?
EEN MONDHARMONIKA! WE ZIJN GERED! VOLGENS HET BOEK VAN DE MEDICIJNMAN DOET HET ER NIET TOE, WAT VOOR INSTRUMENT JE GEBRUIKT!
BEGIN MAAR TE BLAZEN, WE HEBBEN GEEN TIJD TE VERLIEZEN!
GOED DAN!
IK HOOP DAT DE ADEM VAN PUK EN ON ZE ARMEN HET UITHOUDEN!
EINDELIJK GAAN WE NAAR HUIS! WEG, VÉÉR WEG VAN DAT EILAND!
LATER
DAT WAS ME HET AVONTUURTJE WEL, JONGENS! IK BEN BLIJ DAT WE WEER VEILIG THUIS ZIJN HET ENIGE VERVELENDE IS DAT WE ONZE PIANO KWIJT ZIJN NU KUNNEN JULLIE NIET MEER SPELEN!
NEE, OOM MICKEY
EN U MOEST 'NS WETEN, HOE ERG WE DAT VINDEN!
?

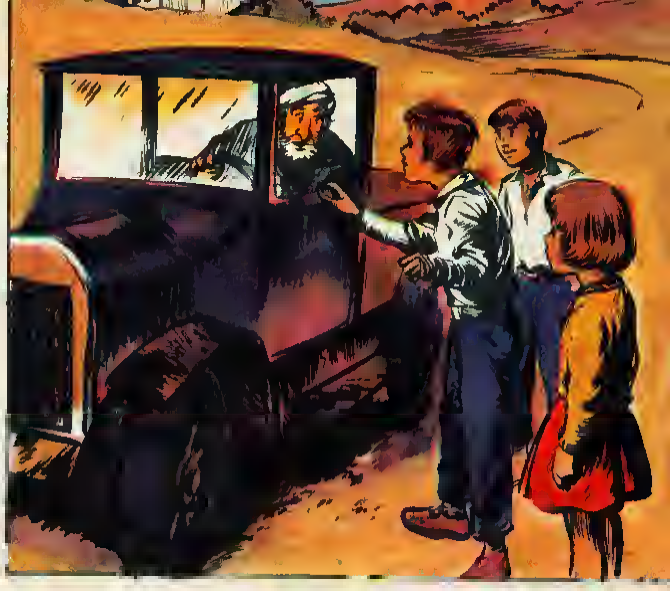

Nadat de twee smokkelaars Freek en Gerrit en hun kornuiten door de havenpolitie uit Tanger zijn ingerekend, wordt het vrachtschip „De Vier Windstreken" naar de haven gesleept, waar het in dok zal gaan voor reparaties. Op weg van de haven naar het politiebureau hebben Freek en Gerrit kans gezien bij een aanrijding uit de politiewagen te ontsnappen. De scheepshond Kompas is door de havenmeester opgenomen. Later horen de kinderen Scheepstra van diens vrouw, dat de hond is weggelopen, waarschijnlijk naar de naburige heuvels buiten Tanger. Zij besluiten hem te gaan zoeken en schrijven dit in een briefje aan hun ouders . . .

HET briefje van de drie kinderen verwekte op „De Vier Windstreken" natuurlijk grote opwinding. Vader Scheepstra was boos, moeder verdrietig. „Wat een domheid," verzuchtte ze. Bootsman Bol schudde meewarig zijn hoofd. „Ik begrijp dat ze de

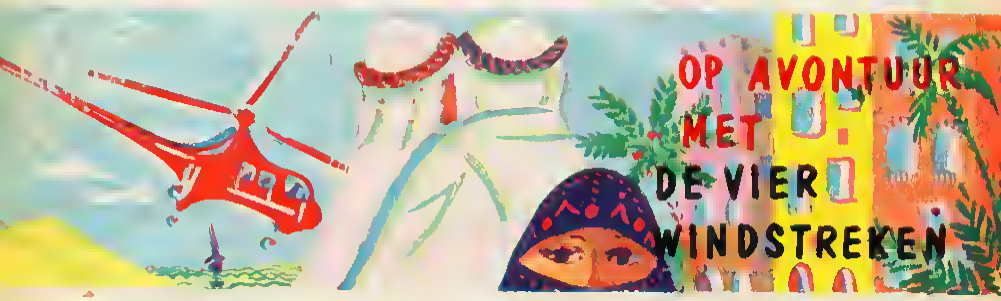

hond terug willen vinden, maar ze kennen de gevaren van Tanger niet. Hoe moet dit avontuur aflopen?" mompelde hij. De kapitein waarschuwde onmiddellijk de politie en nog geen uur later was het signalement van de drie kinderen aan alle politiemannen bekend. Omdat „De Vier Windstreken" in dok ging, besloten de kapitein, bootsman Bol en Tcheng gedrieën ook een speurtocht te gaan ondernemen. Tcheng was onmisbaar door zijn kennis van de havenstad. Een angstige moeder Scheepstra bleef aan boord achter. . . .

Terwijl de agenten en de drie mannen van „De Vier Windstreken" hun onderzoekingstocht ondernamen, waren Hans, Bert en Ilse al ver van het schip en de haven verwijderd. Ze hadden vóór hun vertrek een korte vergadering gehouden, waarvan Hans zoals gewoonlijk de leiding op zich had genomen. „We mogen Kompas niet in dit land achterlaten," zei hij. „Zo is het," vond Bert en Ilse had bedachtzaam geknikt. Nadat Hans zijn plan had ontvouwd om gedrieën op speurtocht te gaan, was Ilse toch de schrik om het hart geslagen.

„Vader zal woedend zijn," had zij gewaarschuwd. Ook Bert had toen wat benauwd gekeken. „Zeker, vader zal woedend zijn, maar als wij met Kompas terugkomen, zal hij blij zijn. Als jullie niet meegaan, ga ik alléén op pad," had Hans verklaard. „Dan ga ik ook mee," was Berts besliste antwoord. Daarna hadden de broers Ilse aangekeken. „Ik ook," had Ilse zich gehaast te verklaren.

Ze waren snel de loopplank afgelopen. De matroos die bij de loopplank de wacht hield, koesterde niet het minste wantrouwen. Hij veronderstelde, dat de kapiteinskinderen een wandeling langs de haven wilden maken.

„Hans, zouden we het nu wel écht doen?" had Ilse nog éénmaal gewaarschuwd. „Ilse, we zijn vóór de avond weer terug, daar ben ik zeker van en ik zal alle schuld op me nemen, ik ben de oudste," antwoordde Hans.

„Vooruit dan maar," verzuchtte Ilse. De drie hadden het havencomplex snel achter zich gelaten. „We moeten zo vlug mogelijk buiten de stad komen. Volgens de vrouw van de havenmeester is Kompas naar de heuvels gevlucht en ik geloof, dat ze gelijk heeft," meende Hans. De anderen knikten. Hans en Bert namen grote stappen en zo nu en dan liepen ze op een draf. Ilse begon spoedig vermoeid te worden. „Ik kan jullie

Aan het stuur zat een oude Arabier, die de kinderen aankeek. „Liften!" riep Hans en wees op de auto

niet bijhouden," klaagde ze tenslotte, terwijl ze bijgend stil bleef staan. „Laten we proberen te liften," stelde Bert voor. „Een goed idee," vond Hans. Ze bereikten een brede weg, die volgens Hans vast en zeker naar de buitenkant van de stad leidde. Hans stak zijn duim in de lucht, toen er een vrachtwagen langs kwam. Dit had geen succes: de chauffeur grijnsde, maar reed rustig door. Nog driemaal misiukten de liftpogingen van Hans. De vierde maal had hij echter meer succes. Een oude auto, waarvan de motor hevige pruttelgeluiden maakte, bleef met piepende remmen voor de kinderen stilstaan. De achterkant van de

DE SPANNENDE BELEVENISSEN VAN DRIE KAPITEINSKINDEREN. VERTELD door JOOP TERMOS, GEÏLLUSTREERD door HANS KRESSE

auto was gesloopt, om plaats te maken voor een gemmele laadbak, die geheel leeg was. Aan het stuur zat een oude Arabier, die de kinderen vragend aankeek. „Liften," riep Hans en hij wees eerst op de auto, daarna op Bert en Ilse en tenslotte op zich zelf. De Arabier keek verbaasd, wees op zijn beide oren en begon met zijn hoofd te schudden. „Hij is natuurlijk doof," veronder-

De auto bolderde onverstoorbaar verder. Pas een uur later stopte de oude rammelkast bij een nederzetting...

stelde Bert. „Liften!" riep Hans nogmaals. De Arabier maakte hetzelfde gebaar. Bert had gelijk, de man was kennelijk doof. Hoe moesten ze hun bedoelingen nu uitleggen? Hans kreeg een inval. Hij wees op de kleine laadbak en begon erin te klimmen. Daarna wees hij, rechtop in de laadbak staande, de weg af. Nu begreep de man hun wens. Hij begon breed te lachen en heftig te knikken. Verheugd klommen ook Bert en Ilse in de laadbak. De Arabier startte de auto en na enkele hevige knallen zette het vehikel zich in beweging.

De kinderen gingen vlak bij elkaar zitten en hielden zich stevig aan de randen van de kleine laadbak vast. De auto tufte door de buitenwijken van de stad en kwam daarna aan de voet van de heuvels terecht. Daar begon Hans te beseffen, hóe onverstandig zijn besluit was geweest om naar Kompas te gaan zoeken. Ze zouden deze heuvels beslist niet in één middag kunnen doorzoeken, daar hadden ze weken voor nodig. „We moeten terug!" schreeuwde hij tegen Bert en Ilse, terwijl hij in de richting van de zee wees. Ilse en Bert knikten heftig van ja. Ook zij koesterden maar één verlangen: teruggaan naar „De Vier Windstreken". Het woeste landschap buiten de stad beangstigde hen; het was totaal verschillend van het hun vertrouwde Nederlandse landschap en zij kregen ook last van de drukkende hitte. Hun gezichten waren vuurrood, de haren plakten de kinderen op de voorhoofden en de verschroeiende wind deed pijn aan hun ogen. Hans boog zich voorover naar de cabine. „Meneer, we willen terug," riep hij tegen de Arabier. Zonder resultaat natuurlijk. Hans besloot geen verdere pogingen te ondernemen om de man zijn bedoeling duidelijk te maken. Hij ging met een somber gezicht weer naast Bert en Ilse zitten. De oude rammelkast bolderde onverstoorbaar verder.

Er klonken stemmen in een ruimte die zich achter de kamer bevond en daarmee verbonden was door een nis.

Pas een uur later stopte de auto bij een kleine nederzetting, waar hooguit tien huizen stonden De bestuurder stapte uit en verdween achter een kralengordijn in één van de buizen

Om de kinderen in de laadbak bekommerde hij zich niet „Hij is ons vergeten," stelde Bert somber vast „Wat moeten we toch beginnen?" jammerde Ilse. „We gaan de Arabier achterna, hij móet ons terugbrengen," besliste Hans

Hij klom resoluut uit de laadbak, Ilse en Bert volgden hem met knikkende knieën Langzaam liep Hans voor zijn broer en Ilse uit naar het huis toe Hij wilde zijn angst niet aan Bert en Ilse laten merken Het huis maakte op hem een onheilspellende indruk, bet zag er haveloos uit

De kinderen waren bet kralengordijn genaderd Hans schoof het gordijn opzij en keek naar binnen Hij sperde zijn ogen wijd open, maar kon niets zien Het was aardedonker in de kamer achter de gordijnen Behoedzaam schoof Hans de kamer binnen Ilse en Bert volgden hem Het duurde geruime tijd eer bun ogen na het felle zonlicht buiten aan de donkerte gewend waren. Er was niemand in de kamer te bekennen, wel klonken er stemmen in een tweede ruimte, die zich achter de kamer bevond en daarmee door een nis verbonden was.

„Zullen we naar die andere kamer lopen? Daar moet de Arabier binnen zijn gegaan," overlegde Hans fluisterend met Bert en Ilse

„Ik weet het niet," weifelde Ilse, „Er zit niets anders op," vond Bert

Hans liep op de nis toe, met Bert en Ilse vlak achter zich Hu konden ze de stemmen duidelijker horen Hans luisterde gespannen toe Hij kon de woorden niet verstaan, maar toch klonken twee van de stemmen in de andere kamer hem bekend in de oren Maar daarin moest hij zich toch vergissen, het was onmogelijk. De drie waren de kamer nu dicht genaderd Ze blevan besluiteloos stil staan Moesten ze werkelijk verder gaan? Eigenlijk was het niet in de haek, zomaar een huis binnan te dringen

„Laten we teruggaan," fluisterde Ilse Hans schudde haftig mat zijn hoofd „Héé, die Arabier heeft ons hierheen gebracht, hij moet ons ook terug brengen," antwoordde hij

Plotseling verstomden de stemmen in de andere kamer Er klonk voetsngaschuiftel en daarna hoordan de kinderen voetstappen die zich verwijderden Het werd volkomen stil in da andere kamer „Ze zijn verdwenen," zei Bart

„Hm . ik weet het niet.. we gaan de kamer binnen," besliste Hans en metean stapte hij onder de nis door

Bert had gelijk de kamer was leeg, er was niemand te zien De kinderen konden hun ogen haast niat geloven Waar waren de mensen gebleven?

De kamer bezat slechts één in- en uitgang de nis, waar Hans, Bert en Ilse zojuist onderdoor waren gelopen

„Hans, deze kamer is betoverd," fluisterde Ilse angstig

„Onzin, ik geloof niet in betoverde kamers, er moet nog een andere uitgang zijn an dia moatsn wij opsporen," zei Hans

„Opsporen? Waarom? Laten we toch weggaan," drong Ilsa met bevende stem aan

„Héé, we kunnen niet waggaan zonder de Arabier te hebben gezien Die man moet ons terugbrengen, hij is ons vast en zeker vergeten Als hij ons weer ziet, zal hij ons haus wel naar Tangar terug willen rijden," meende Bart

„Bart heeft gelijk," zei Hens kort Hij liep langs de vier muren van de kamer, tot verbazing van Ilse

„Wat doe je toch?" wilda ze wetan

„Ik zoek naar een tweede uitgang," verklaarde Hans Ilse begreep er niet veel van „Een kip ken zian, dat er geen tweede uitgang is," zei ze

„Zo, dacht je dat? Wa zijn biar in een vreemd land met vreemde gewoonten Misschien bezit dit huis een geheime uitgang, je kunt nooit weten," mompelde Hans, die ijverig doorging met het onderzoeken van de muren Maar hoe hij ook zocht, nergens kon Hans iets bijzonders ontdekkan aan de witgekalkte muren van de kamer Hij trok aan een roestige spijker, maar er gebeurde niets Hij bonsde met zijn vulst op enkele cementbobbels an schopte tegen da houtan rand onderaan da muur, achter zonder enig resultaat

„Zie je wel, natuurlijk is er geen geheime uitgang," schamperde Ilse, die arnaar verlangde de donkere kamer te verlaten

„Goed, wil jij me dan varklaren waar die stemmen gebleven zijn?" vroeg Hans Ilse haalde de scbouders op, ze moest het antwoord schuldig blijven.

Hans begon de vloar te ondarzoeken, op handen en knieën kroop hij in het rond Bert hielp hem bij het onderzoek, Ilse bleaf toekijken Za voelde zich dulzellg na de rit door de verzengende hitte Ze keek in het rond naar een zitplaats In een hoek van da kamer stond enkele meters van da muur af een houten bankja

Ilse ging op het eind van de bank zitten en legde haar handen plat op de bank.

Verbaasd keak ze naer haar rachterhand Haar vingers lagen op een vreemdsoortig uitsteaksel, dat niet bij een zitbank paste.

„Jongens, kom aans kijken," fluisterde ze gejaagd

Hans en Bert veerden omhoog en keken naar Ilse

„Hier, kijk," zei Ilse, terwijl ze op het stuk hout wees

Hans en Bert llapen op de bank toe en bestudaarden het uitsteeksel

„Druk er eens op," zei Bert tegen Ilse Ilse drukte haar vingers omlaag

Haar broers keken gespannen toe Er was echter geen beweging in te krijgen

„Trak ar nu eens aan," stelde Hans voor. Ilsa trok krachtig aan het vraamde handvat. Toen gebeurde het .

Aan de zitting zat aan vraamd handvat dat niet bij het bankja paste. „Jongens, kom 'ns kijkan!" riep Ilsa.

Wat staat hen nu weer te wachtan? Waar zijn ze' tereaht gekamen? Over een weekje hoor je ar meer van!

TOM POES
en de reis naar de schemerbergen

DE BALLON, WAARMEE HEER BOMMEL EN TOM POES ONDERWEG ZIJN NAAR DE SCHEMERBERGEN, IS DOOR REUZE SPECHTEN AANGEVALLEN, DIE HEM LEK PIKTEN.

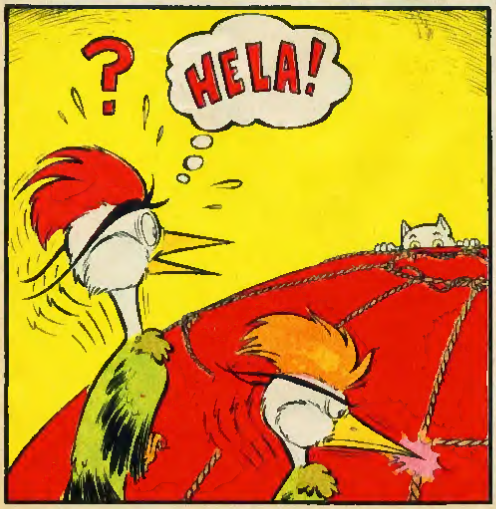

GELUKKIG, ZE GAAN WEG!
OEI! DAAR HEB JE ZE WEER!
LIEVE HELP, DIT KAN GEVAARLIJK WORDEN!

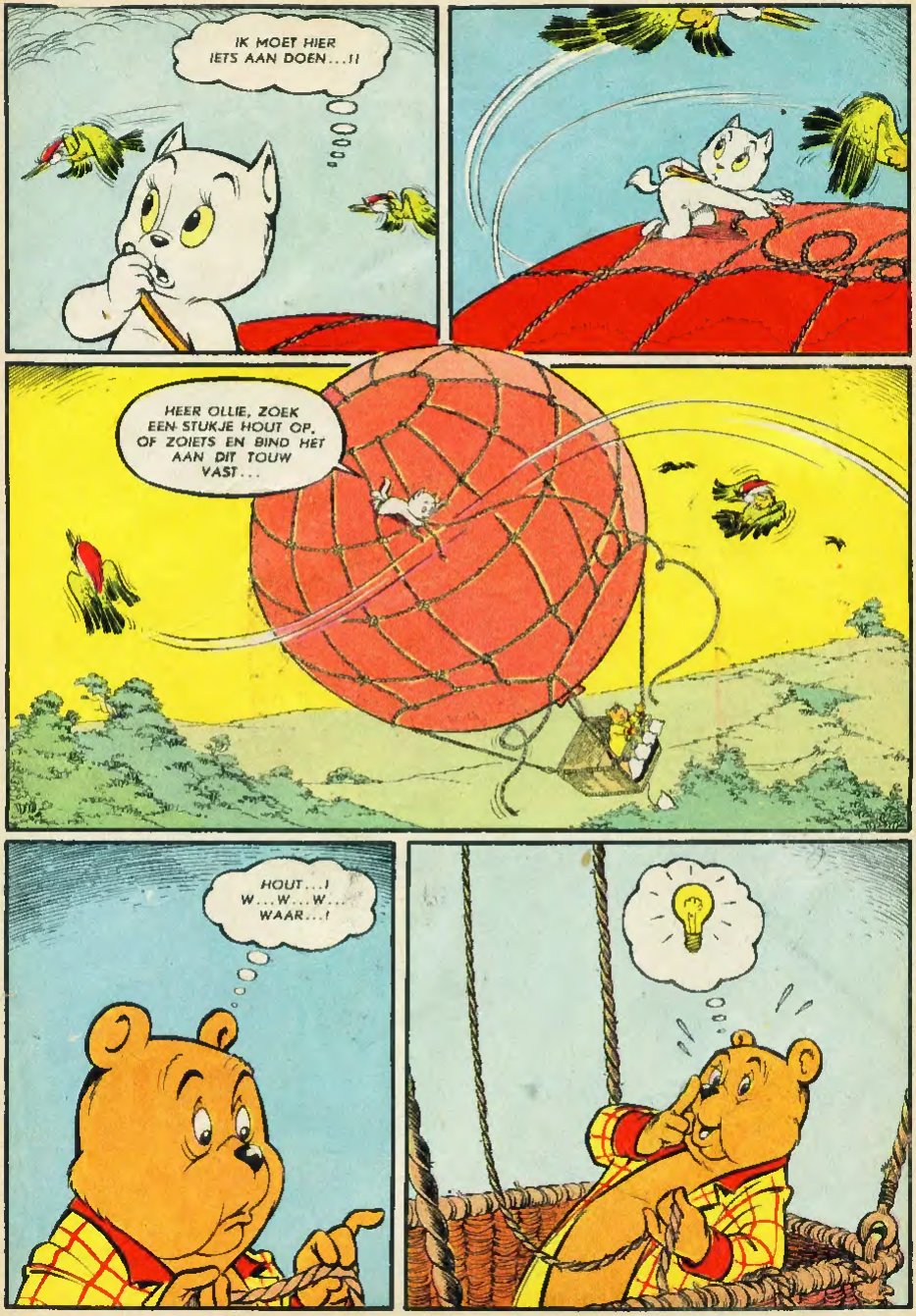
IK MOET HIER IETS AAN DOEN...!!
HEER OLLIE, ZOEK EEN STUKJE HOUT OP, OF ZOIETS EN BIND HET AAN DIT TOUW VAST...
HOUT...! W...W...W... WAAR...!

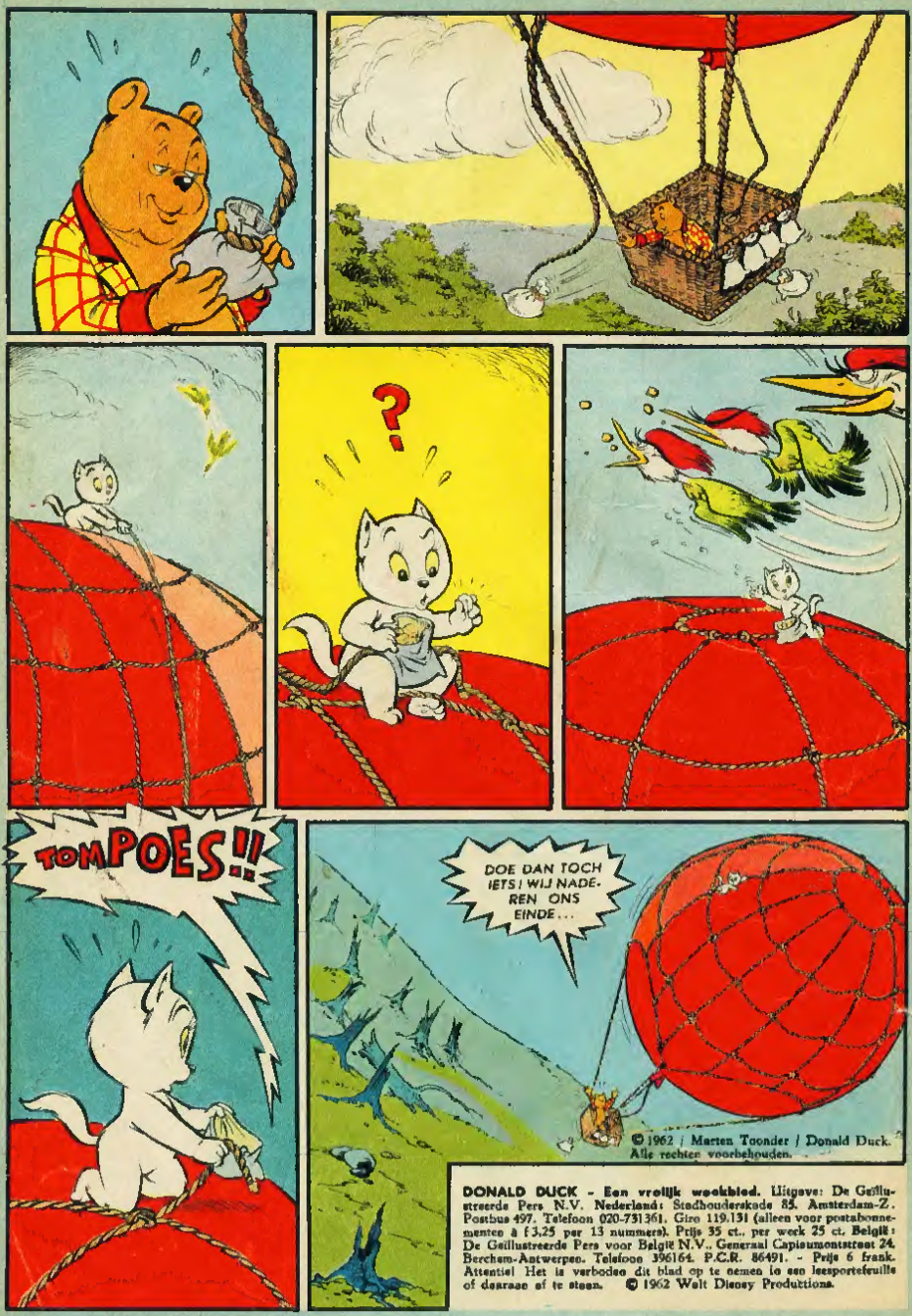

© 1962 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24. Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.